

Dosarul nr. 1rh-28/2020

1-16212313-12-1rh-

24122020
S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

23 iulie 2025

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Tudor

Stambol

Grefier:

Carmen Dichii, Marcela Sajin, Cătălina

Roșcovschi

Cu participarea

Procurorului

***** Mihăilă

Avocatului

Vladimir

Gromovenco

Inculpatului

Andrei

Pântea

a examinat în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire în privința lui:

Pântea Andrei *****, născut la data de *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii superioare cu doctorat în drept, conferențiar universitar, specializarea drept procesual penal, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreținere, angajat în câmpul muncii în calitate de lector universitar, șef de catedra USEM, catedra drept public, fără grade de invaliditate, nu deține titluri speciale grade de calificare sau distincții de stat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, posedă limba de stat, fără antecedente penale, -

- de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță 24 decembrie 2020 – 23 iulie 2025.

Cauza examinată în procedură generală.

Procedura de citare legal executată.

Acuzatorul de stat a menționat că, în cadrul examinării cauzei penale au fost audiații martorii, care au făcut declarații veridice, la fel, au fost prezentate probe materiale. În cadrul examinării cauzei s-a făcut trimitere la încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul

Ciocana), probele indică nemijlocit la comiterea infracțiunii de către Andrei Pântea, însă Pântea Andrei nu și-a recunoscut vinovăția, astfel se solicită ca Andrei Pântea să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare, cu eliberare acestuia de executare din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Apărătorul Vladimir Gromovenco în ședința de judecată a menționat că, procurorul face trimitere la faptul că Pântea Andrei a recunoscut vina, însă acesta nu a recunoscut vina, a recunoscut că a lucrat cinstit, a semnat fișa, pentru a fi transmisă cauza Federației Ruse, acesta era lucru dlui, acțiune ce intra în sarcinile acestuia, fizic dlui nu a făcut nimic în dosarul acestuia. Acest fapt a recunoscut Pântea Andrei, dar s-a primit că ordonanța procurorului a fost anulată. Prin încheierea instanței ordonanța a fost anulată, prin care a rămas în vigoare și la moment, careva încălcări mai au fost constatate. Acțiunile organului de urmărire penală este doar o răzbunare față de Andrei Pântea, dlui când s-a concediat, a vrut să se angajeze în altă parte. Vizavi de revizuire, procurorul a acceptat-o, ceea ce în viziunea procuraturii nu se leagă. Asupra materialelor care au fost examinate, martorii audiați nu a spus că Andrei Pântea le-a dat careva ordin, au comunicat despre procedură, unica asupra la ce se atrage atenția sunt declarațiile lui Anatolie Pîrnau, care recunoaște faptul că a venit și a semnat ceva documentate la Procuratura Anticorupție, însă și-a adus aminte că nu a fost chiar așa, chiar și prin declarațiile acestuia îl ponegrea pe Pântea Andrei, el a recunoscut ca declarațiile depuse în instanță sunt veridice. Nu sunt probe în susținerea învinuirii expuse, astfel se solicită emiterea unei sentințe de achitare.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă :

Potrivit învinuirii, lui Pântea Andrei i se incriminează că, exercitând funcția de Prim-adjunct al Procurorului General al Republicii Moldova, conform ordinului Procurorului General nr. 112-p din 26.02.2010, astfel fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, contrar art. 51 alin. (3) Cod de procedură penală conform căruia la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. El, de asemenea, execută indicațiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege și omisiunile admise la efectuarea și/sau la conducerea urmăririi penale, iar potrivit art. 8 al Legii cu privire la procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008, procurorul exercită urmărirea penală în numele statului în privința infracțiunilor atribuite în competență, iar în caz de necesitate poate exercita sau poate prelua urmărirea penală privind orice categorie de infracțiuni, în condițiile Codului de procedură penală, a săvârșit infracțiunea de amestec în urmărirea penală în următoarele circumstanțe. La 06 și 07 martie 2013 Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea a dispus, neîntemeiat și nemotivat, reluarea urmăririi penale în cauzele nr. 2003037024 și respectiv, nr. 2002018064 în privința lui Caramalac Grigore cu retragerea cauzelor penale de la DGUP al MAI și respectiv Secția pentru cauze excepționale a Procuraturii Generale, cu transmiterea

acestora pentru efectuarea urmăririi penale Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale. Urmare, cauzele penale menționate supra au fost repartizate procurorului Artur Sîrcu, iar la 08.05.2013 au fost conexeate într-o singură procedură, cu atribuirea numărului unic 2002018064. Ulterior, Andrei Pântea, având scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2002078064 în învinuirea lui Caramalac Grigore, a exercitat amestecul în urmărirea penală, îndemnând procurorul Artur Sîrcu să inițieze transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, cu toate că la 14.12.2010, însăși Prim-adjunctul Andrei Pântea a respins cererea avocatului Dmitri Coștei, înaintată în interesele lui Caramalac Grigore, privind inițierea transferului urmăririi penale, din motivul că nu erau întrunite condițiile prevăzute de lege și nu era oportun transmiterea cauzei „Caramalac” autorităților Federației Ruse. La 15.05.2013 procurorul în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată Artur Sîrcu a întocmit două note informative pe numele Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea, în cauzele penale în privința lui Caramalac Grigore, prin care a propus transferul urmăririi penale în privința ultimului către autoritățile competente ale Federației Ruse, contrar Regulamentului cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională aprobat prin ordinul Procurorului General nr. 68/19 din 21.03.2005 care prevede că transferul urmăririi penale autorităților străine competente nu va putea fi efectuat în privința cetățenilor Republicii Moldova. La 15.07.2013, fiind stabilit că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru inițierea transferului urmăririi penale, exprimate în netraducerea și neautentificarea materialelor cauzei, Secția asistență juridică internațională a restituit cauza „Caramalac” pentru înlăturarea lacunelor constatate. La 19.07.2013, într-un termen foarte scurt, fără lichidarea lacunelor, executând indicațiile Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea, procurorul Artur Sîrcu a emis o ordonanță prin care a dispus inițierea transferului urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore. În continuare, la 25.07.2013 Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea, a semnat demersul privind transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse. Ulterior, fostul Prim-adjunct Andrei Pântea având scopul de a tăinui acțiunile sale ilegale întreprinse la transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, i-a indicat procurorului în Secția control al urmăririi penale a Procuraturii Generale Ghervas Iurie, să întocmească o notă informativă în care să menționeze că transferul urmăririi penale a cauzei „Caramalac” a fost necesar, deoarece ultimul era cetățean al Federației Ruse și avea domiciliul permanent pe teritoriul acestui stat, astfel procurorul Ghervas Iurie a întocmit formal o notă informativă, fără a avea la dispoziție materialele cauzei „Caramalac”. La 31.03.2016 Procuratura Generală a Republicii Moldova a fost informată de către autoritățile Federației Ruse, că cauza penală în privința lui Caramalac Grigore a fost clasată din motivul constatării lipsei în acțiunile numitului a elementelor infracțiunilor incriminate. În ordonanța privind clasarea cauzei „Caramalac” din 13.02.2015, emisă de anchetatorul Departamentului principal de anchetă al Federației Ruse M.S. Dukaev s-a constatat, că autoritățile competente ale Republicii Moldova au efectuat transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore contrar art. 13 al

Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală și anume materialele cauzei penale nu au fost autentificate de o persoană oficială, nu s-a aplicat ștampila oficială a Procuraturii Generale și au fost cusute parțial, fapt ce denotă dubii asupra valabilității actelor examinate. La 21.09.2016, Procurorul General interimar Eduard Harunjen a dispus anularea ordonanței procurorului Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată Artur Sîrcu din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore Ivan către autoritățile Federației Ruse, din motivul că decizia nominalizată a fost inoportună și prematură, astfel fiind reluată urmărirea penală în cauza menționată supra. Astfel, fostul Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pânteia, manifestând exces de zel, s-a amestecat în urmărirea penală pe cauza nr. 2002018064 prin determinarea procurorului de caz Artur Sîrcu să dispună transferul cauzei „Caramalac” către autoritățile Federației Ruse, fapt ce a generat cauzarea de daune considerabile interesului general al societății, în special a fost îngădit accesul și scopul justiției, iar acest fapt a lăsat o amprentă negativă în societate, a fost considerabil lezată reputația Procuraturii, precum și prejudiciată credibilitatea acestei autorități publice.

Astfel pretinsele acțiuni imputate lui Pânteia Andrei au fost încadrate în baza art. 303 alin. (3) Cod penal.

Prin ordonanța de deschidere a procedurii de revizuire din 31.01.2020, emisă de procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, ***** Mihăilă, s-a dispus inițierea procedurii de revizuire a cauzei penale nr. instanței de fond cu nr. 1-699/17 precum și a sentinței Judecătoriei Chișinău din 16.01.2017, (judecător Svetlana Iorgov), prin care Andrei Pânteia a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a deține funcția de procuror sau judecător pe un termen de 3 ani, cu liberarea de executarea pedepsei principale în temeiul art. 107 alin. (1) din Codul penal.

Prin încheierea instanței din 12.05.2021 s-a admis cererea de revizuire înaintată de Andrei Pânteia la 27.12.2019, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 16.01.2017 pronunțate în cauza penală privindu-l pe Andrei Pânteia ***** , recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal. Se dispune rejudecarea în ordine de revizuire a cauzei penale nr. 1-699/17 de învinuire a lui Pânteia Andrei ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Pânteia Andrei** a declarat că, vinovăția formulată în luna ianuarie anul 2016 de către reprezentanții statului capturat (potrivit Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39/2019 din 08.06.2019 pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, cu Anexa respectivă), dată citirii repetat de către reprezentantul Procuraturii la 02.06.2021, nu o recunoaște, aceasta fiind una vădit ilegală, abuzivă, întocmită ilegal de către grupările de interes criminal, care utilizând resursele instituționale și administrative ale statului, i-au fabricat un dosar penal, improvizând un așa zis „proces judiciar”, „justiție televizată”, interpretând legea după bunul lor plac (evident că ascunzându-se

după executarea anumitor comenzi politice), acuzație în esență viciată fundamental și care contravine atât normelor materiale și de procedură penală naționale, cât și cadrului normativ internațional. Exponenții statului capturat, în anii 2013-2019 au contaminat atât Procuratura Republicii Moldova în persoana lui E. Harunjen, V. Morari, N. Chitoroagă și alții (indivizi care nici nu merită a le fi pronunțat numele lor, la cheremul oligarhului fugar), cât și întregul sistem de justiție, făcându-le docile și servile lor și „stăpânului oligarh”, argumente expuse în repetate rânduri la concret, începând cu 11.10.2016 și care s-au confirmat pe parcursul timpului. În actele cauzei penale nu se regăsește nici o probă de valoare în acuzarea adusă, doar supoziții și concluzii ale unor exponenți criminali - „factori de decizie”, care au recurs la niște acrobații procesuale, reținere și arestare ilegală în baza unei componente de infracțiune ulterior declarată neconstituțională (art. 328 alin. (3) lit. b) CP), care apoi au recurs la o recalificare ilegală a componente de infracțiune inițială, prin prisma prevederilor art. 303 Cod penal, doar pentru a-și justifica cumva fărădelegile lor criminale. Noile circumstanțe descoperite, nu ar fi fost noi, dacă acei „procurori” ar fi efectuat o investigație sub toate aspectele, completă și obiectivă, așa cum cere art. 254 Cod de procedură penală, art. 7, 8, 17, 19 Cod de procedură penală, art. 5 din CEDO - „Dreptul la libertate și la siguranță”, art. 6 din CEDO - „Dreptul la un proces echitabil”, cu respectarea altor norme naționale și internaționale. Dar în graba pe care au avut-o de a executa comanda „stăpânului” - V. Plahotniuc și anturajului său criminal, celor „obișduiți” de către el pe parcursul activității sale profesionale, au comis mai multe erori procesuale și de drept material, înaintarea unei învinuiri ilegale, reținere, arestare și detenție abuzivă, condamnare abuzivă și ilegală, etc. Astfel, prin sentința Judecătoriei sect. Râșcani mun. Chișinău din 16.01.2017, din anumite considerente de ordin politic, ilegal și abuziv a fost ilegal condamnat pentru „comiterea” unei infracțiuni improvizate de anumite grupuri de interes, potrivit art. 303 alin. (3) Cod penal. Totodată, cu grave abateri de procedură penală și drept material, prin acel verdict judiciar, cu aplicarea actului de amnistie, i-a fost interzis să ocupe funcții de procuror și judecător timp de trei ani. Este ușor de înțeles frica lor în calitatea sa de procuror sau judecător. De fapt, tot în acea vreme, înainte de fabricarea dosarului s-a adresat către Consiliul Superior al Magistraturii pregătind actele pentru a accede în funcția de judecător. La tema respectivă Curtea Supremă de Justiție, care ulterior a emis o hotărâre de tălmăcire a Legii privind amnistia, potrivit căreia măsura de pedeapsă complementară nici nu trebuia aplicată. Această sentință ilegală nu a atacat-o la instanțele ierarhic superioare, deoarece nu a avut nici un sens, în condițiile statului capturat (potrivit Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019 „Pentru adoptarea declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, publicată în Monitorul Oficial nr. 208 din 21.06.2019 cu anexa respectivă - „Declarație cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova”. A se reține faptul, că din contextul Declarației citate supra se desprind expresiile „Parlamentul Republicii Moldova, în calitatea sa de organ reprezentativ suprem ...constată cu îngrijorare că instituțiile de stat și de drept ale țării au fost capturate. Toți cetățenii acestei țări sânt sufocați de ...controlul total asupra sistemului judecătoresc, exercitat de oligarhie și numeroase atacuri asupra drepturilor și libertăților cetățenești”. În continuare din

Declarația Parlamentului anexă la Hotărârea Parlamentului nr. 39 din 08 iunie 2019, citată supra se desprinde expresia: „În aceste condiții, Parlamentul Republicii Moldova: a) Denunță actualul regim oligarhic, condus de liderul Partidului Democrat din Moldova, Vladimir Plahotniuc, care se face vinovat de controlul ilegal și anticonstituțional exercitat asupra Procuraturii Generale, sistemului judecătoresc, ...În acest sens, exprimă un vot de neîncredere Curții Constituționale și conducerii următoarelor structuri ale statului, devenite instrumente docile ale regimului oligarhic, de asemenea considerăm imperativ necesare: demiterea Procurorului general, identificarea unui procuror independent,...”. Această sentință ilegală din start a fost viciată de mai mulți factori. A fost condamnat pentru acțiuni care de fapt erau legale și intrau în obligațiunile sale potrivit ordinului Procurorului General V. Zubco nr. 45/2 din 11.06.2010 potrivit căruia era responsabil de asigurarea asistenței juridice și colaborării internaționale în domeniul conducerii și exercitării urmăririi penale, conducerea și exercitarea urmăririi penale, implementarea politicii penale a statului, etc. Cum poți să te amesteci în înfăptuirea justiției și în urmărirea penală (art. 303 Cod penal), atunci când ești nemijlocit responsabil de coordonarea conducerii și exercitării urmăririi penale pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cooperarea internațională, participi la forumurile internaționale reprezentând Procuratura Generală a Republicii Moldova în raport cu Procurorii Generali ai statelor CSI, semnând acte internaționale de colaborare reciprocă în or. Moscova, Astana, Beșhec, etc. ? Pentru a extorca recunoașterea vinei din partea sa, ilegal, abuziv, cu încălcarea tuturor procedurilor legale, fără o citare prealabilă, a fost reținut și deținut timp de trei luni pentru o infracțiune improvizată de către aceleași grupuri de interes pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) Cod penal, incriminându-i „cauzarea pagubelor considerabile intereselor publice”, sintagmă care a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale din 27.06.2017. A fost condiționat la un „târg” de recunoaștere a vinei, de către exponenții regimului care au capturat statul (potrivit Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08.06.2019 „Pentru adoptarea declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova”, publicată în Monitorul Oficial nr. 208 din 21.06.2019 cu anexa respectivă „Declarație cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova”, atât pentru a îl înlătura de la participarea unor eventuale concursuri la diferite funcții în cadrul organelor de drept, (inclusiv la funcția de Procuror General al Republicii Moldova, concurs fictiv care a fost demarat și realizat ilegal după și în timpul ilegalitățile reclamate) cât și din motive de răzbunare pentru nesupunerea și neloialitatea sa față de grupările criminale care au capturat statul Republica Moldova, pe tot parcursul activității sale în calitate de prim-adjunct al Procurorului General al Republicii Moldova. Așa zisa „recunoaștere a vinei” de către el a fost una de natură ilegal- formală, forțată de grupările criminale care de fapt contravine declarațiilor sale pe tot parcursul așa zisului „proces de justiție televizat”. Deși, în esență, acest procedeu, în esența sa de drept, nici nu poate fi calificată ca „recunoașterea vinei” în amestecul la înfăptuirea justiției și în urmărirea penală. Componenta prevăzută de art. 303 Cod penal în mod obligatoriu cere „scopul de a împiedica examinarea multilaterală, deplină și obiectivă a cauzei concrete sau de a obține pronunțarea unei hotărâri ilegale”. Cauza penală „Caramalac” era suspendată de

mai mulți ani, „prăfuindu-se” prin mesele, sertarele, coridoarele anumitor persoane, utilizându-se la necesitate și la momentul potrivit, în argumentarea anumitor „situații”, „politici instituționale”, „interese de grup”, etc. Profesioniștii cunosc, că suspendarea se face doar atunci, când au fost întreprinse toate acțiunile posibile în lipsa învinutului. Personal a dispus reluarea acesteia, pentru motive legale, inclusive pentru a reanăma, a reactualiza situația procesuală-penală pe mai multe cauze penale așa zise „istorice”. Actele pe care le-a semnat, evident că au fost pregătite de către procurorii subalterni. Acesta era un proces normal al activității sale și al structurilor Procuraturii Generale. Cauza nu a fost expediată către structuri comerciale, dar a fost expediată în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse cu respectarea tuturor procedurilor legale, în baza actelor normative internaționale. Materialele au plecat în anul 2013, iar autoritățile ruse au primit hotărârea de clasare a cauzei penale în anul 2015. Adică, în viziunea paranoică a cuiva, el trebuia să știe sau să admită cel puțin, ce hotărâre va primi autoritățile ruse în anul 2015. Poate „cineva” considera că faptul expedierii cauzei penale „Caramalac” în Federația Rusă trebuia „coordonat și cu ei ” ??? Nu a știut cu cine anume trebuia de coordonat, poate cu exponenții care au capturat statul. Ori poate trebuia doar de condus de muchia legii, precum a și procedat. Dacă ar fi știut acest fapt (că mai trebuie de coordonat aceste decizii cu exponenții statului captive, exponenții grupărilor criminale, etc.), nu ar fi coordonat cu ei, altfel se transforma în complicele lor. Nu a cunoscut că le poate „încurca” planurilor lor în consolidarea pozițiilor criminale în plan internațional, în negocierile lor geopolitice și pe aceste dimensiuni, utilizând politica penală a statului Republica Moldova în detrimentul intereselor justiției. Evident, mai târziu s-a aflat că V. Plahotniuc, cei afiliați lui aveau interese de grup în Federația Rusă, necesitatea reglării anumitor relații de interes, afaceri comerciale criminale și neînțelegeri cu înseși numitul Gr. Caramalac. Și aici, în Republica Moldova, acești indivizi, care se considerau „atotputernici”, la luarea deciziilor procesual-penale, „au fost ignorați”. Procuratura Republicii a Republicii Moldova (capturată și ea), nici măcar nu a contestat această hotărâre către Procuratura Generală a Federației Ruse, precum prevăd actele internaționale, în cazul dezacordului cu aceasta. Pseudo-„Procurorul general” Eduard Harunjen (chiar și în Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39/2019 din 08.06.2019, în Anexa respectivă – „Declarație cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova”, funcția profanată de acest individ - E. „Harunjen este indicată cu „g” mic și nu cu majusculă „G” „...demiterea Procurorului general”) a decis să inventeze o procedură de restabilire a acestei cauze penale, utilizând compartimentul de procedură penală ce ține de „restabilirea actelor pierdute”, dispărute. O invenție cu iz de infracțiune. Nici legislatorul sau Curtea Supremă de Justiție nu și-ar fi permis o astfel de interpretare a Codului de procedură penală, precum și-a permis-o acest individ arogant, la comanda stăpânului său. După cum a expus mai sus, a fost „taxat” de către anumite grupuri de interes, din care făceau parte pe rol de executori - E. Harunjen, V. Morari, N. Chitoroagă, și alții - pe rol de instigatori, organizatori și complici, care i-au fost subalterni și pe tot parcursul activității sale în calitate de prim-adjunct al Procurorului General (anii 2010-2015), au avut un rol distructiv pentru activitatea sa, s-au opus prin diferite metode subversive cursului normal al activității de care era responsabil. Grupurile

de interes la care s-a referit s-au răzbunat pe el inclusiv pentru cauza „Pădurea Domnească” în care erau vizați inclusiv domnii V. Zubco - ex. Procuror General, I. Pleșca - Președinte al Curții de Apel Chișinău, Gh. Sajin - exponent al PD, și alții, deoarece i s-au cerut anumite compromisuri, pe care nu a putut să le accepte. Se insistă că vânătoreea din „Pădurea Domnească” a fost legală, și acuzatorii de stat trebuiau să renunțe la incriminarea art. 233 Cod penal. Același „Omor din codrii Orheiului” în care era vizat Constantin Țuțu, în care a anulat rechizitoriul procurorului ierarhic-inferior pentru că acesta (C. Țuțu) era acuzat numai de huliganism, a considerat că el trebuia să fie acuzat și de omor, a dat indicațiile de rigoare respective în scris, iar după mulți ani Curtea Supremă de Justiție în cauza C. Țuțu a preluat poziție expusă de către el, au fost și alte cauze de rezonanță socială sporită. Pentru clarificarea anumitor circumstanțe (pe care de fapt trebuiau să le clarifice exponenții organelor de drept capturate), personal s-a adresta față de Ciaica Iurie - Procuror General al Federației Ruse și Dlui Ermolaev Leonid Secretar General al Consiliului de Coordonare a Procurorilor Generali a Statelor CSI, cu întrebări concrete ce țin de relațiile de colaborare pe dimensiunea asistenței juridice internaționale în materie penală. A solicitat anumite informații ce țin de integritatea cauzei „Caramalac”, legalitatea hotărârii, aplicarea Convenției de la Minsk din 22.01.1993 „Privind asistența juridică și raporturile de drept în procesele civile, familiale și penale” și a Tratatului între Republica Moldova și Federația Rusă „Cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală” din 25.02.1993 și a Convenției respective. Aplicarea defectuoasă a prevederilor acestor acte internaționale de către Eduard Harunjen și alți exponenți ai dânsului, au creat mari riscuri de colaborare la acel moment și după, a Procuraturilor Generale a Republicii Moldova și a Federației Ruse și poate crea un impact foarte negativ de lungă durată asupra cooperării internaționale, în fond asupra actului de justiție, deteriorând grav ceea ce alții au creat de-a lungul timpului, relații bune de conlucrare cu autorității de drept ale Federației Ruse. Evident, că nimenea nu putea să presupună schimbarea accentelor de colaborare după data de 24.02.2022, atunci când Federația Rusă a declanșat acea agresiune militară în raport cu Ucraina. Dnul L. Ermolaev a remis o copie a adresării sale Procurorului General Interimar, D. Robu, despre ce a fost informat. (Acte atașate la materialele cauzei de revizuire). Ulterior, deși parțial, a primit răspuns din Federația Rusă, la adresările sale, în acest răspuns există circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că este nevinovat. Și anume, răspunsul Procuraturii Generale a Federației Ruse nr. 82/1-4240- 13 din 11.12.2019, spune că cauza penală „Caramalac” împreună cu dispoziția privind efectuarea urmăririi penale a parvenit în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse cu respectarea dispozițiilor tratatelor internaționale, părți ale cărora sunt Federația Rusă și Republica Moldova, și anchetată potrivit normelor Codului de procedură Penală al Federației Ruse. Fapt care combate argumentul anchetatorului Comitetului de Ancheta al Federației Ruse Ducaev M.S., indicat în ordonanța sa de încetare, clasare a urmăririi penale din 11.12.2015, precum că anumite materiale nu ar fi fost autentificate cu amprenta ștampilei cu blazon a Procuraturii Generale a Republicii Moldova, și anumite deficiențe ce țin de coaserea dosarului. De parcă personal trebuia să însoțească acest

dosar până la destinație. Despre aceasta instanța de judecată nu a cunoscut la 11.01.2017, deoarece Procuratura Generală și Anticorupție nici măcar nu au dorit să expedieze o scrisoare în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse, să verifice aceste situații. Este evident faptul, că dosarul nu a fost trimis de către Procuratura Generală a Republicii Moldova în adresa lui M. S. Ducaev. Ea a fost trimisă pe cale diplomatică, în adresa omologului său, Dnul A. Zveaghințev, prim adjunct al Procurorului General al Federației Ruse, responsabil de segmentarea asistenței juridice internaționale în materie penală. Acesta nu a fost singurul caz de cooperare pe această dimensiune. Asta era o rutină de lucru. Deși erau obligațiunile sale funcționale, astfel de scrisori de însoțire erau semnate și de alți adjuncți a Procurorului General al Republicii Moldova. Presupune că calea pe care a parcurs-o dosarul penal respectiv până la M. S. Ducaev - anchetator în cadrul Comitetului de anchetă a Federației Ruse care a încetat cauza penală, nu a fost una scurtă, și nu o singură persoană, inclusiv din Federația Rusă a avut acces la ea. Rezoluția sa către procurorul de caz Artur Sârcu a fost „Verificați oportunitatea transmiterii cauzei penale în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse”. Pentru ca la urmărirea penală în privința sa Artur Sârcu a declarat, că el a perceput, sau a înțeles că unica soluție la rezoluția sa este de a transmite cauza în adresa Federației Ruse. Deși, atunci, în instanța de judecată, chiar și în condițiile „Statului capturat”, A. Sîrcu a declarat cu totul altceva, precum că el nu i-a dat careva indicații, pe el nimenea nu l-a ascultat, instanța de judecată a luat la bază declarațiile lui din cadrul urmăririi penale, date la procurorul A. Cernei. Acele declarații ale lui A. Sîrcu date la urmărirea penală au fost „argumentul forte” al Procuraturii Anticorupție pentru reținerea, arestarea și acuzarea sa. Deși, procedura penală spune cu totul altceva, și anume că la bază trebuie luate probele obținute în instanța de judecată. În același timp, în zilele în care a fost audiat de A. Cernei, s-a întâlnit cu Artur Sârcu. Atunci el, cu muștrări de conștiință, i-a comunicat că a fost interogat la Procuratura Anticorupție, i s-a cerut să facă o alegere, între ei, fiind amenințat, că dacă nu dă declarații de acuzare, eronate, în privința sa va fi dus în „podval”, adică reținut și arestat. Și el a fost nevoit să dea astfel de declarații, spunând că a înțeles rezoluția sa ca unica soluție de a remite cauza penală „Caramalac” organelor competente ale Federației Ruse. Atunci i-a fost clar ce pun la cale „prietenii” săi. Despre aceasta instanța de judecată nu a cunoscut la data de 11.01.2017. Dna Liliana Nani, procuror în Secția asistență juridică Internațională și integrare europeană, a întocmit nota informativă în adresa sa asupra cauzei penale „Caramalac” cu concluzia: „La studierea repetată a materialelor cauzei penale, s-a stabilit că au fost înlăturate lacunele indicate, pe teritoriul Republicii Moldova au fost efectuate toate acțiunile de urmărire penală, Gr. Caramalac este cetățean al Federației Ruse, din care motiv consideră oportun transferul urmăririi penale în privința lui către autoritățile ruse.” În colțul stâng sus al notei informative, se conține semnătura șefului secției A. Pîrnău, cu inscripția „De acord”. Dna L. Nani a spus că ea a fost amenințată și forțată de către Eduard Harunjen personal, să dea declarații de acuzare împotriva lui. Despre aceasta instanța de judecată nu a cunoscut la 16.01.2017. A. Sîrcu, L. Nani, în anul 2016-2017 nu au fost audiați în cadrul acuzațiilor sale potrivit prevederilor art. 303 Cod penal, doar în acuzația ilegală conform art. 328 alin. (3) Cod penal. După audierea lui A. Sîrcu în prezentul proces penal de revizuire, în instanța de

judecată s-a convins de cele invocate, atunci când martorul a repetat precum că a fost amenințat de către exponenții „Statului capturat” iar declarațiile de acuzare la urmărirea penală le-a dat sub presiune, iar declarațiile sale au fost viciate. Viciate au fost și declarațiile dlui A. Pîrnău pe care le-a dat în condițiile „Statului capturat”, nemijlocit implicat în procesul respectiv, care în prezentul proces de revizuire a dat cu totul alte declarații decât la urmărirea penală. Motivul este unul foarte simplu - actualmente omul a spus adevărul în alte condiții decât ale „Statului capturat”, fără a fi intimidat și influențat de cineva. Atunci, în anul 2016-2017, inclusiv în detenție, de asemenea a fost în permanență amenințat pentru a recunoaște „măcar ceva”, din ceia ce nu a comis, plasarea ilegală în detenție a sa, prelungirea nemotivată de câteva ori a termenului de detenție cu câte 30 de zile, de fapt fiind un mijloc de a-și atinge scopul lor criminal și de a îl condiționa la un „târg” de recunoaștere a vinovăției. „Echipa” a înțeles, că au mers prea departe în abuzurile lor, și vor trebui să dea socoteală, din acest motiv au zis că „au indicații să meargă până la capăt”. I-a fost clar ce înseamnă această amenințare, deoarece sancțiunea pentru fapta incriminate pe care nu a comis-o era de cel puțin 7 ani de detenție. Reținut ilegal, fără o citare prealabilă, arestat și deținut ilegal în condițiile „Statului capturat”, realizarea unei „justiții televizate”, în condițiile în care Curtea Constituțională ilegal respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a „pagubelor considerabile intereselor publice” din art. 328 Cod penal, ridicată în cadrul Curții de Apel Chișinău de către avocatul Vladimir Grosu în anul 2016, pentru ca la 27.06.2017 pe un alt caz fără rezonanță, CC să totuși admită această excepție și declare această sintagmă „neconstituțională”. Deși Curtea de Apel, atunci, în 2016 a admis ridicarea acestei excepții de neconstituționalitate, totodată, contrar prevederilor art. 7 Cod procedură penală nu a suspendat procesul penal în privința sa. Deși, la acel moment art. 7 CPP prevedea obligatoriu suspendarea procesului penal, până la expunerea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, ulterior din 03.10.2020 această prevedere a fost modificată prin alin. 32 , art. 7 Cod de procedură penală. Argumentele expuse mai sus sunt confirmate și prin încheierea din 11.08.2020, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), Președintele ședinței Elena Costiuc (Dosarul nr. 10-173/2020, 1 -20012444-12-10-29012020-1), prin care instanța a decis că: „ - Se declară nulitatea ordonanței Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21 septembrie 2016, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 19 iulie 2013 a procurorului Artur Sîrcu, privind transmiterea cauzei penale nr.202018064, ...autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale, și dispusă reluarea urmăririi penale; - Se declară nulitatea ordonanței Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21 septembrie 2016, prin care s-a dispus restabilirea cauzei penale nr. 202018064; - Se declară nulitatea procesului-verbal din 21.09.2016, privind constatarea lipsei cauzei penale nr. 2002018064 ”. Se obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului și ale petiționarului, conturate în toate amănuntele în conținutul încheierii, inclusive și consecințele acestora, ...”. Este evident că instanța de judecată nici nu putea să emită o altă hotărâre, în cazul în care actele procedural anulate erau vădit ilegale. Prin ordonanța din 11.09.2020, cauza penală „restabilită”, sub nr. 2002018064, de către Procuratura Generală a fost clasată. Hotărârile indicate mai sus,

inclusiv prin prisma prevederilor art. 458 alin. (3) pct. 3) CPP - „Temeiurile de revizuire a procesului penal”, nu indică numai la circumstanța indicată în alin. (3) pct. 3) „două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia;”, dar indică și la ilegalitatea argumentelor și a „elementelor de fapt” în probarea „vinovăției” invocate în sentința din 16.01.2017. Aceste acte atestă mai multe ilegalități și abateri de la normele de procedură penală comise de către E. Harunjen, confirmă aplicarea eronată și abuzivă a cadrului normativ național și internațional, a prevederilor Codului de procedură penală (aplicarea eronată a prevederilor Capitolului VIII „Procedura de restabilire a documentelor judiciare dispărute”), a Legii nr. 371 din 01.12.2006 „Cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, a Tratatului din 25.02.1993, între Republica Moldova și Federația Rusă „ Cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală”, a Convenției de la Minsk, din 22.01.1993 „Privind asistența juridică și raporturile de drept în procesele civile, familiale și penale”, abateri și ilegalități de care instanța de judecată nu avea cunoștință la 16.01.2017, și suplimentar argumentează în particular atât lipsa faptei infracționale prevăzute de art. 303 Cod penal, cât și lipsa elementelor infracțiunii în general. Onorată instanță, în esență, acest dezmăț planificat la nivelul exponenților care au capturat statul, procuratura și întreg sistemul de justiție poate fi dedus ușor chiar din convorbirile telefonice interceptate și lansate în spațiul public în cadrul unor emisiuni televizate, care ulterior au fost îndepărtate treptat de parcă nici nu ar fi fost. Dar cei interesați le-au păstrat și ele pot fi accesate pe <https://stiri.md/article/politica/emisiunea-interzisa-publicata-pe-internet-de-usatii>, (minuta 38), (după cum se invocă, discuție din 24.02.2014), că „îl va da pe Pântea cu capul...”, etc. emisiune anulată de anumite canale de televiziune din „motive tehnice”, și cum Pântea le-a stricat planurile criminale. Cele indicate mai sus la moment nu le solicită a fi atașate în calitate de probe, nu le solicită a fi verificate, nu solicit reluarea examinării, doar le invocă în discursul respectiv pentru susținerea poziției sale în raport cu probele deja verificate în cadrul procesului actual și care conturează intențiile fugarului oligarh, de a se răfui după regulile criminale prin crearea unor aparențe ale „realizării” unui „act de justiție”, crearea unei opinii publice eronate prin utilizarea tuturor mijloacelor media subordonate intereselor de „clan criminal”, realizarea unei „justiții televizate”, utilizarea întregului arsenal logistic criminal, cu implicarea persoanelor docile lui, infiltrate ilegal în posturile cheie ale organelor de drept de diferit rang. După cum se vede în timp, avea el, fugarul, și alte planuri complexe, cu privire la devalizarea sistemului bancar, etc., fiindu-i incomode anumite persoane din sistemul organelor de drept, și invers-miza pe docilitatea altor funcționari puși de el în posturile cheie ale organelor de drept din statul capturat, unii dintre actualmente investigați penal sau implicați în procesele penale aflate masiv pe rol în instanțelor judecătorești naționale și internaționale.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de martor **Pîrnău Anatolie** a declarat că, evenimentul a avut loc în anul 2013, în legătură cu dosarul penal prezentat Procuraturii Generale, în vederea transferului Federației Ruse, pentru prelungirea urmăririi penale, în privința lui Caramalac Grigorie. Dosarul a fost transmis spre examinarea procurorului Liliana Nani, în vederea examinării și prezentarea propunerilor

referitor la transfer, cu ordonanța de transfer semnată de procurorul care exercita urmărirea penală. În dosarul penal, au fost depistate careva lacune, ce țin de aplicarea ștampilelor, și traducerea, și cauza fiind restituită organului penal. Din câte ține minte restituirea a avut de câteva ori. După care în privința cauzei penale a fost pregătit proiectul de scrisoare a însoțirii dosarului penal, în vederea transmiterii acesteia Procuraturii Generale a Federației Ruse. După aceasta scrisoarea de însoțire a fost semnată de primul adjunct al Procurorului General, după care a fost transmis prin intermediul ambasadei Republicii Moldova, în adresa Procuraturii Generale a Federației Ruse. Pe atunci deținea funcția de șef de secție a Asistenței Juridice Internațională și Integrare Europeană. Legalitatea transferului urmăririi penale ca secție nu erau împuterniciți de a o verifica, organul de urmărire penală prin ordonanța de transfer a prezentat dosarul, ei verificau traducerea, aplicarea ștampilelor, dar decizia de transfer o lua organele de urmărire penală. După verificarea de către secția cauzei penale, nu se întocmește nici un aviz pozitiv sau negativ aferent a transferului, deoarece nu este de competența lor de a decide transferul sau nu a urmăririi penale într-o altă țară. Dosarul fizic l-a văzut poate, dar nu toate volumele, cu precizie nu-și amintește. După ce se pregătește tot dosarul și proiectul scrisorii de însoțire, merge la prim adjunctul Procurorului General, pentru aplicarea ștampilei. Cu privire la acest caz, nu ține minte cu precizie, când și cum a fost prezentată scrisoarea de însoțire dlui Pântea Andrei în vederea semnării. De obicei, dacă primul adjunct al procurorului nu era, scrisorile de însoțire erau lăsate în anticamera biroului, primului adjunct al Procurorului General. Dosarul penal în privința lui Caramalac când revenea de la organul de urmărire penală, i se prezenta Procurorului Executor, iar el ulterior îi raporta lui. Pe acest caz concret, când dosarul revenea de la organul de urmărire penală, împreună cu Procurorul Executor, verifica dacă au înlăturat neajunsurile și dacă apăreau careva întrebări mai solicită și părerea altor colegi. Nu-și amintește cu precizie dar, crede că pe dosarul Caramalac, au fost înlăturate toate lacunele depistate de către secția lor, și ulterior a fost întocmită scrisoarea de însoțire. Nu cunoaște dacă în dosarul Caramalac, erau actele originale, sau disjuncte din alt dosar penal. Scrisorile de însoțire puteau fi semnate atât de primul adjunct, dar dacă el nu era pe loc puteau semna ceilalți adjuncți ai Procurorului General. Direcția Consulară a Ministerului Externe, când primește dosarul, verifică și filele și numărul de volume, dar cu precizie nu cunoaște, menționează că personal nu a fost și nu a văzut. Personal, nu a adus fizic dosarul penal, cu 42 de volume, în privința lui Caramalac Grigorie, în biroul lui Andrei Pântea. Nu își amintește dacă a aplicat viza cu mențiunea de acord, pe ultima notă informativă, întocmită de către Liliana Nani, în privința lui Caramalac. Nu poate să se expună asupra legalității dispunerii transferului. Nu a primit indicații speciale de la Pântea Andrei ce vizează dosarul lui Caramalac. Semnătura aplicată pe nota informativă pe foaia dosarului 84, vol. 2, confirmă că au fost depistate și înlăturate lacunele de secția lor și anume ce țin de competența secției. Se întoarce dosarul apărării pentru a reveni asupra scrisorii de însoțire. În esență, susține declarațiile date la faza urmăririi penale, probabil că acuma să nu-și amintește toate nuanțele deoarece a trecut mult timp. Susține declarațiile date astăzi în ședință, ne cătând la faptul că cele depuse la urmărirea penale sunt mai proaspete. S-a prezentat martorului

f. d. 84, vol. 2, la care martorul spune că semnătura indicată în colțul stâng sus, îi aparține. S-a prezentat martorului f. d. 31-34 vol. 3 la care martorul spune că semnătura indicată îi aparține. Adevărul cu privire la întrebarea instanței, susține declarațiile de astăzi, ce țin de f. d. 33 paragraful 3, concret nu ține minte, Pântea i-a spus să primească dosarul, și să vadă dacă sunt înlăturate neajunsurile. Nu poate da o apreciere organului de urmărire penală, la deciderea că ei transferau sau nu urmărirea penală, prin cele declarate la faza urmăririi penale, și anume că avea dubii la expirarea termenului de prescripție, și temeiniciei transferului, adică dacă se face pentru buna administrare a justiției, și dacă nu se încalcă drepturile părților vătămate, a vrut să spună că nu cunoștea dacă a fost sau nu verificat termenul de prescripție. S-a dat citire paragrafului nr. 4 f. d. 33, vol. 3. Nu este vorba de o indicație, în adresa secției lor, este vorba de o discuție cu primul adjunct al Procurorului General Andrei Pântea, că dacă au fost înlăturate toate lacunele, înseamnă că urmează să se decidă ce urmează a se face mai departe. S-a dat citire paragrafului 5. Nu-și amintește cu precizie, cum a fost adică dacă dosarul era fără scrisoare de însoțire și fără indicația primului adjunct al Procurorului General Andrei Pântea, el nu avea să primească cauza penală, motiv fiind era fără scrisoare de însoțire. Dl Pântea nu putea să dea indicație, a spus doar de luat dosarul de verificat și să se decidă. Având în vedere la înlăturarea lacunelor.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de martor **Ionaș Olga** a declarat că, în legătura cu dosarul Caramalac, în anul 2013-2014, activând în funcția de procuror în secția de Asistență Juridică Internațională și Integrare Europeană a Procuraturii Generale, șeful secției Anatol Pârnău i-a repartizat dosarul Caramalac, în vederea aprecierii oportunității transferului urmăririi penale în Federația Rusă. Examinând dosarul, a făcut o notă sau raport în care a expus câteva motive conform cărora cauza nu era pregătită de a fi transferată autorităților de drept din Federația Rusă. Din câte își amintește acum, acolo persoanei învinuite nu i-a fost adusă la cunoștință învinuirea finală, aici explică că el avea mai multe capete de învinuire iar ca să se transmită cauza în alt stat, este nevoie să fie o învinuire finală, anume această învinuire nu era emisă de procuror, nu era fixat termenul de 6 luni a urmăririi penale și nu erau traduse toate materialele cauzei în limba rusă. A făcut nota respectivă și a prezentat șefului secției. După câteva zile, cauza a fost repartizată altui procuror din secție, Liliana Nani. Atât timp cât s-a ocupat de cauza penală dată careva indicații de la Pârnău sau de la alte persoane nu a primit. În nota respectivă a expus care erau neregularitățile, și dacă acestea erau înlăturate, alte impedimentele pentru transferul cauzei date în Federația Rusă nu erau. În dosarul respectiv erau multe volume conexe, disjuncte, respectiv erau și originale și copii. La acel moment, Andrei Pântea, prim adjunct al Procurorului General nu s-a interesat despre cauza dată și nu a intrat în birou la ei. La prim adjunct intra doar șeful secției, procurorii din secție intrau doar dacă erau chemați direct de către acesta, cu precizie nu cunoaște dacă dosarul Caramalac a fost dus la Pântea Andrei în birou, dar menționează că erau foarte multe volume și bănuiește că ele nici nu au fost duse în birou la Pântea Andrei, personal nu a văzut. Personal nu l-a dus, ulterior a participat toată secția la autentificarea copiilor. Procurorul executor era responsabil de cusut autentificat. În cazul lor, Liliana Nani era executor. Din câte cunoaște, dosarul din secția asistență

juridică internațională s-a întors la Artur Sîrcu, el a înlăturat neajunsurile și dosarul a ajuns înapoi în secția de asistență juridică internațională, după ce s-a studiat materialele noi parvenite s-a dat acordul de transfer. Nu crede că la prezentarea dosarului cu materialele suplimentare anume înlăturarea neajunsurilor să se mai verifice acele 20 volume la fiecare pagină, dar de fapt așa și ar trebui să fie. Personal dosarul l-a văzut, deoarece a autentificat copiile actelor, dar deja nu mai ține minte care volume, și dacă era cusut dosarul, nimeni nu îl descoase doar anexează decizia și scrisoarea de însoțire. Nu poate să răspundă la întrebarea dacă dosarul nefiind cusut, numerotat, tradus sau alte lacune este primit de țara unde este transferat sau este restituit. Pînău Anatol nu ar fi semnat scrisoarea de expediere a dosarului dacă era să fi fost ceva neregulă cu acel dosar. În lipsa adjunctului responsabil de urmărirea penală, scrisorile de corespondență în materie penală internațională, puteau fi semnate și de alți adjuncți, prim-ajunct al Procurorului General sau chiar de Procurorul General.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de martor **Sîrcu Artur** a declarat că, în anul 2013 a fost transferat în cadrul Procuraturii Generale în secția Control și investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată, specificul acestei secții consta în examinarea cauzelor penale ce ține de infrațiunile legate de crime organizate, de grupurile criminale organizate. Aproximativ în aprilie-mai 2013, i-a fost repartizată cauzele penale unde era vizat Caramalac Grigori. Fiecare din procurorul secției exercita urmărirea penală pe câteva cauze penale ce ține de criminalitatea organizată, respectiv i-a fost repartizată cauza Caramalac. Verificând aceste cauze, care erau suspendate, a constatat că în pivnița aceleași persoane au existat două cauze penale, era vorba de un omor la comandă comis în anul 2001 aproximativ, și altă cauză penală în privința unor infrațiuni economice ce ține de șantaj și excrocherii comise în proporții deosebit de mari, comise în perioada anilor 1996-1998. Cât privește ultimul dosar, respectivul era restabilit, din motiv că era pierdut anterior și pe mai multe episoade nu exista practic nici un act procesual. Cauzele respective au fost reluate după suspendare, personal prin ordonanță a conexas cauzele într-o singură procedură, omorul la comandă și infrațiunile economice. Ulterior, după studierea respectivelor cauze, potrivit actelor însăși în cauza respectivă, a stabilit că deși Grigori Caramalac fusese anunțat în căutare, adică ca o persoană care se ascunde de urmărire penală și locul lui nu este cunoscut, a stabilit că el ca atare locuiește în Federația Rusă, în or. Moscova, este stabilită adresa, însă la multiplele cereri de extrădare în Republica Moldova acesta nu a fost extrădat din anumite motive. Însă după anul 2008, autoritățile competente ale Federației Ruse, a anunțat, și la cauza penală există și răspunsul respectiv, precum că lui Caramalac i s-a acordat cetățenie a Federației Ruse și dlui nu mai poate fi extrădat în Republica Moldova. Prin urmare, sunt într-o situație când persoana este anunțată în căutare, dar locul lui este bine cunoscut, cunoaște că este cetățean al acelui stat și statul Republicii Moldova nu-l poate atrage la răspundere penală. Totodată, a atras atenția că toate infrațiunile au fost comise de Caramalac până în anul 2001, nemaivorbind de episoadele din 1996-1998, iar Codul penal în vigoare la momentul comiterii acestor fapte prevedea termen de prescripție de 15 ani de atragere la răspundere penală, care nu se suspenda pe motivul căutării. Prin urmare, a întocmit notele informative de conducere a secției, unde a formulat unica

posibilitate de a-l atrage la răspundere penală pe Caramalac printr-o singură modalitate posibilă, de transfer a cauze penale în statul unde deținea cetățenia și unde de fapt se afla. Procedura respectivă este una obișnuită, personal a primit cauze penale transferate din Cehia în Republica Moldova, unde persoanele au fost condamnate, și în situația respectivă, unde era pe pragul expirării termenului de prescripție, iar procedura de extrădare era blocată, a considerat transferul de urmărire penală unica soluție legală în cazul respectiv. Prin urmare, s-a efectuat traducerea cauzei penale în conformitate cu regulamentele respective, a întocmit ordonanța de transfer, și a expediat în secția internațională, pentru a fi coroborată cu procedurile internaționale respectiva cauză. Din câte își amintește, cauza a fost restituită înapoi pentru a fi lichidate careva încălcări, ce țin de pregătirea cauzei penale spre transfer și ulterior din nou a fost transmisă, după care a fost expediată în Federația Rusă. Careva indicații privind adoptarea soluției respective, personal de la Pântea Andrei nu a primit, este decizia sa, decizia respectivă a fost coordonată cu conducerea secției în care activa. Careva indicații verbale sau scrise prin intermediul altei persoane nu a primit de la Pântea Andrei. În atribuția lui Pântea Andrei intra doar semnarea actelor de transfer, dar lucrul tehnic ce ține de pregătirea cauzei penale spre transfer nu intra în atribuția dlui. A fost audiat în cadrul Procuraturii Anticorupție pe faptul dat, unde i se cerea să indice precum că a primit indicații, nu a comunicat că a primit indicații, a expus faptele așa cum erau. În priința lui Caramalac erau două cauze penale, care erau disjuncte din alte cauze penale, unde dat fiind faptul că era în procedura de restabilire erau copii ale actelor procesuale. Alte soluții decât transmiterea cauzei în Federația Rusă nu erau și nici nu s-au discutat, nu au fost propuse, a anunțat că expiră termenul de prescripție. Cu conducerea secției posibil a avut o ședință, unde pe fiecare dosar coordona, în cadrul unei ședințe interne de lucru s-a discutat situația pe cauza respectivă și anume că alte soluții nu puteau fi în afară de transfer a cauzei în Federația Rusă. În cadrul acelei ședințe toți au susținut poziția respectivă. Cauzele respective când au parvenit în procedura sa nu țin minte dacă erau suspendate sau deja reluate. Ordonanța este semnată de către el, decizia îi aparținea. Nu era nici o aprobare, doar o comunicare cu secția, cu membrii secției. Menționează că scrisoarea de însoțire a respectivei cauzei, la fel era semnată și de șeful secției sau adjunctul. Care nu ar fi fost părerile superiorului, hotărârea îi aparține. Nu a declarat pe parcursul examinării cauzei, că în cadrul audierii din CNA i s-a cerut să declare într-un anumit mod, deoarece nu a fost întrebat. Acele solicitări le-a perceput anume ca să comunice că a primit indicații de la Pântea Andrei de a emite așa ordonanță. Totuși în cadrul audierii sale la faza urmăririi penale au fost solicitări de a comunica că a primit indicații. Acele solicitări le-a perceput la moment ca o influență. Nu a denunțat nicăieri această percepere, influență. În cadrul consultărilor cu membrii secției din cadrul Procuraturii Generale, păreri diametral opuse cu soluția adoptată nu au fost.

Fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, în calitate de martor **Nani Liliana** a declarat că, dacă este vorba despre transmiterii dosarului lui Caramalac în Federația Rusă spre preluarea urmăririi penale, merge vorba despre anul 2013 luna august-septembrie. Dosarul a parvenit în secția asistență juridică intenționa cu propunerea de a fi transmis în Federația Rusă pentru efectuarea urmăririi penale în privința învinutului, ținând cont de

faptul că este cetățean al Federației Ruse, și luând în considerație că anterior autoritățile ruse au respins demersul de extrădare a lui Caramalac, pe motiv că este cetățean al Rusiei. În urma studierii materialelor, în conformitate cu codul de procedură și a tratatelor internaționale CSI, la care Republica Moldova la fel este parte, de formă și conținut, să fie semnat, cusut, ulterior a fost pregătit proiectul demersului cu solicitarea de a prelua urmărirea penală și a efectua în continuare. Anterior dosarul a mai parvenit și în alte dăți fiind restituit de către colaboratorii secției cu indicații de completare. Ultima dată când a venit în august, deja era tradus, era cusut, erau aplicate toate ștampilele, era dosarul în regulă și a fost transmis ulterior în Federația Rusă. Demersul a fost semnat de către adjunctul procurorului general, atribuții care îi reveneau doar lui, practic tot timpul adjunctul procurorului general cura activitatea secției, primul adjunct pe atunci era. Nu a fost unicul dosar care a fost trimis autorităților străine, aceasta este prevăzut în legislația internă și internațională, atât ei au transmis cât și au preluat în privința cetățenilor noștri. Personal a studiat materialele cauzei că acestea corespund cerințelor de a fi transmise urmărirea penală în Federația Rusă. După studiere materialele lor cauzei lui Caramalac a prezentat șefului secției, care atunci era Anatolie Pîrnău o notă informativă în care era indicat că sunt anexate toate materialele, probatoriul, sunt cusute, sunt ștampilate, sunt traduse și este gata pentru a fi transmis. Luând în considerație că învinuitul era și cetățean al Federației Ruse nu erau impedimente de a fi transmis dosarul în Federația Rusă. Până la transmitere și după nu a fost cumva invitată de către Pânteia Andrei ca să dea concluzie anume în sensul că toate materialele cauzei corespund exigențelor legale. Cu atât mai mult, la semnat nu merge procurorul personal, dar se duce șeful secției, conform regulilor stabilite în instituție. De la alți șefi sau alte persoane nu a primit nici un fel de indicație ca să elaboreze o notă pozitivă pe dosarul lui Caramalac. Mai mult, de către ea personal acel dosar a fost restituit înapoi în vederea înlăturării omisiunilor care erau admise. Nu a fost la dl Pânteia Andrei și nu cunoaște care este procedura de prezentare a prim adjunctului al procurorului general, se referă la prezentarea la dlui a cauzei penale nemijlocite sau doar a notei informative, ori a prezentat nota informativă șefului secției Anatolie Pîrnău. Nota informativă se întocmește până la luarea deciziei de transmitere a cauzei. Dosarul vine de la organul de urmărire penală și ordonanța emisă de procurorul respectiv cu propunerea de a fi transferată urmărirea penală. Vine dosarul în secție, a studiat, a văzut că dosarul este în regulă, a emis nota informativă. Ei nu verifică probatoriul sau alte acte, se verifică doar corespunderea materialelor conform exigențelor și prevederilor legale din cod și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Viza lui Anatolie Pîrnău asupra concluziei sale și anume „de acord”, confirmă faptul că ultimul a fost înștiințat și a fost raportat că materialele sunt gata de a fi transmise. Dosarul în forma fizică nu a dus nici lui Antolie Pîrnău, nici lui Pânteia Andrei în birou.

În ședința de judecată au fost cercetate probele scrise după cum urmează:

- copia încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11.08.2020 prin care s-a dispus: - Se declară nulitatea ordonanței Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21.09.2016, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 19.07.2013 a procurorului Artur Sîrcu, privind transmiterea cauzei penale nr. 202018064, de învinuirea

lui Caramalac Grigore Ivan pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) din Codul penal, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale, și dispusă reluarea urmăririi penale; - Se declară nulitatea ordonanței Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21.09.2016, prin care s-a dispus restabilirea cauzei penale nr. 2002018064, de învinuire a lui Caramalac Grigore Ivan de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) din Codul penal. - Se declară nulitatea procesului-verbal din 21.09.2016, privind constatarea lipsei cauzei penale nr. 20020/8064, de învinuirea lui Caramalac Grigore Ivan pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) din Codul penal. Se obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului și ale petiționarului, conturate în toate amănuntele în conținutul încheierii, inclusive și consecințele acestora, după care, să se adopte o hotărâre în condițiile Legii. În rest, plângerea apărătorului Alexei Frunze, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale petiționarului Grigore Caramalac, se respinge ca fiind neîntemeiată.

- copia ordonanței din 11.09.2020, prin care procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Alexandru Caraman a fost dispusă încetarea urmăririi penale pe cauza penată nr. 2002018064, deoarece exista alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea efectuării urmăririi penale în privința învinuitului Caramalac Grigore Ivan pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) din Codul penal cu dispunerea încetării de drept a măsurii preventive arestul preventiv aplicat în privința învinuitului Caramalac Grigore, prin încheierea nr. 14-606/2016 și a mandatului de arestare preventivă a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.10.2016. Prin aceeași ordonanță s-a dispus clasarea cauzei penale nr. 2002018064;

- ordonanța de încetare a urmăririi penale în cauza penală nr. 826663 din 11.12.2015 emisă de către anchetatorul pe cauze excepționale al Comitetului de anchetă din Federația Rusă din, Ducaev M.S.;

- ordinul Procurorului General Valeriu Zubco nr. 45/2 din 11.06.2010 cu privire la organizarea activității subdiviziunilor Procuraturii Generale în domeniul implementării politicii penale a statului și efectuării urmăririi penale;

- adresarea domnului Andrei Pântea din 24.10.2019 către Procurorul General al Federației Ruse;

- răspunsul consiliului coordonator al Procurorilor Generali ai statelor membri al CSI nr. 43/5-1158-19 din 11.11.2019;

- răspunsul Procuraturii Generale a Federației Ruse nr. 82/1-4240-13 din 11.12.2019;

- demersul semnat de către Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea nr. 7-276/99-2752 din 27.07.2013 privind transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigorie;

- demersul semnat de către Adjunctul Procurorului General E. Rusu nr. 7- 139/11-3143 din 22.07.2011 privind transferul urmăririi penale în privința lui Osipov Vasilii;
- demersul semnat de către Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea nr. 7-376/12-2710 din 19.07.2013 privind transferul urmăririi penale în privința lui Stoianov Alexandr;
- demersul semnat de către Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea nr. 7-302/14 din 06.11.2015 privind transferul urmăririi penale în privința lui Stavițchii Nicolai;
- demersul semnat de către Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea nr. 7-332/14 din 06.11.2015 privind transferul urmăririi penale în privința lui Țâpordei Ion;
- demersul semnat de către Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea nr. 7-330/14 din 05.11.2015 privind transferul urmăririi penale în privința lui Lisnic Liviu;
- scrisoarea procurorului, Șef al Secției asistență juridică internațională și integrare europeană, Anatolie Pîrnău, nr. 7-276/99-2753;
- decizia Curții Supreme de Justiție din 29.03.2011 privind examinarea recursului în anulare declarat de Procurorul General împotriva încheierii judecătorului de instrucție la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 11.02.2011;
- încheierea judecătorului de instrucție la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 11.02.2011;
- scrisoarea nr. 82/1-4240-13 din 26.11.2019 drept răspuns la adresarea domnului Andrei Pântea din 24.10.2019 către Procurorul General al Federației Ruse;
- nota informativă întocmită la cauza penală nr. 2002018064 de învinuirea lui Caramalac Grigore, notă întocmită de către procurorul în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană Liliana Nani;
- adresarea domnului Andrei Pântea din 17.10.2019 către consiliul coordonator al Procurorilor Generali ai statelor membri al CSI;
- viza Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea din 11.02.2014 prin care Iu. Ghervas i-a fost pusă sarcina de a raporta legalitatea transferului de urmărire penală în privința lui Caramalac Grigore;
- nota informativă din 12.02.2014 întocmită la cauza penală nr. 2002018064 de învinuirea lui Caramalac Grigore, notă întocmită de către procurorul în Secția control al urmăririi penale, Iurie Ghervas;
- Convenția privind Asistența Juridică și Raporturile de Drept în procesele civile, familiale și penale;
- scrisoarea din 15.07.2013 prin care cauzele penale nr. 2002018064 și nr. 2003037024 au fost restituite Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale pentru înlăturarea lacunelor constatate în legătură cu transferul cauzei penale în privința lui Grigorie Caramalac;
- aviz de recepție din 29.10.2020 și aviz de recepție din 16.12.2019 împreună cu cererea către Procurorul General, Alexandr Stoianoglo;
- copia avizelor de recepție din 11.03.2020;

- copiile adresării domnului Pântea Andrei către Procuratura Generală a Federației Ruse din 11.03.2020 și copia răspunsurilor parvenite pe numele acestuia din partea Procuraturii Generale ale Federației Ruse.

Potrivit prevederilor art.1 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, *„procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”*; *„Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere”*.

Conform art. 19 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, *„orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod”*; Alin.(3) al aceluiași articol prevede că, *„organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuیتului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”*.

Conform dispozițiilor art. 459 alin. (1) Cod procedură penală, revizuirea unei hotărâri de achitare, de încetare a procesului penal, precum și revizuirea unei hotărâri de condamnare pentru motivul că pedeapsa este prea ușoară sau pentru că celui condamnat trebuie aplicată legea privitoare la o infracțiune mai gravă, se pot face numai înăuntrul termenelor de prescripție a incriminării, stabilite în art.60 din Codul penal, și cel mai târziu până la un an de la descoperirea circumstanțelor prevăzute în art.458 alin.(3) Cod procedură penală.

În conformitate cu art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, *revizuirea poate fi cerută în cazurile în care: 1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei; 2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă*.

Potrivit art. 460 alin. (1) Cod de procedură penală, *procedura de revizuire se deschide în baza cererii adresate procurorului de nivelul instanței care a judecat cauza în fond. În cazul temeiurilor prevăzute la art. 458 alin. (3) pct. 3) și 4), procedura de*

revizuire se deschide în baza cererii adresate instanței de judecată care a judecat cauza în primă instanță.

Prin încheierea instanței din 12.05.2021 s-a admis cererea de revizuire înaintată de Andrei Pânteă la 27.12.2019, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 16.01.2017 pronunțate în cauza penală privindu-l pe Andrei Pânteă *****, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal. Se dispune rejudecarea în ordine de revizuire a cauzei penale nr. 1-699/17 de învinuire a lui Pânteă Andrei ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal.

Probele relevate și analizate *supra* sânt admisibile, dat fiind faptul că sunt administrate în conformitate cu prevederile codului de procedură penală.

Instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza „*Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne* din 17 ianuarie 2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

Conform art. 51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, *se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În acest sens, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei*

convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de judecată, și-a bazat constatările pe probele verbale și în scris prezentate și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate, standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”. Astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumții de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda vs. Regatului Unit* din 18 ianuarie 1978).

Prin justificarea probelor expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia prin cumulul de probe administrate de către partea acușării nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, prin urmare instanța consideră necesar ca Andrei Pântea ***** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, urmează a fi achitat pe motiv că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, urmează a fi invocate și prevederile pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, în care se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În aceeași ordine, instanța reiterează că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza *Tatishvili contra Rusiei* din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței* și cauza *Van de Hurk împotriva Olandei*).

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la

toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală (Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5, din 19 iunie 2006).

În atare situație, privind învinuirea inculpatului Andrei Pântea ***** în baza art. 303 alin. (3) Cod penal, instanța de judecată, audiind martorii, inculpatul, cercetând materialele cauzei, ajunge la concluzia că, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare vinovăția lui Andrei Pântea ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, adică manifestarea excesului de zel, s-a amestecat în urmărirea penală pe cauza nr. 2002018064 prin determinarea procurorului de caz Sîrcu Artur să dispună transferul cauzei „Caramalac” către autoritățile Federației Ruse, fapt ce a generat cauzarea de daune considerabile interesului general al societății, în special a fost îngăduit accesul și scopul justiției, iar acest fapt a lăsat o amprentă negativă în societate, a fost considerabil lezată reputația Procuraturii, precum și prejudiciată credibilitatea acestei autorități publice.

Cu privire la calificarea infracțiunii se fac următoarele precizări:

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de exercitare a amestecului, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală sau a personalului instanțelor de judecată internaționale.

Prin „*exercitarea amestecului în activitatea organelor de urmărire penală*” se are în vedere exercitarea influențării asupra unui ofițer de urmărire penală, de către o persoană care nu dispune de competența de a-i da acestuia indicații scrise, emise în limitele competenței sale și în conformitate cu legislația în vigoare. Este necesar ca exercitarea amestecului să se refere tocmai la activitatea organelor de urmărire penală, nu la alte aspecte, precum: 1) activitatea de menținere a ordinii publice; 2) activitatea de control sau de exercitare a activității operative de investigații; 3) relația ofițerului de urmărire penală cu colectivul de muncă; 4) activitățile didactice sau științifice etc. Exercitarea amestecului poate fi exprimată în orice formă. Se are în vedere, inclusiv, constrângerea fizică sau psihică.

Instanța de judecată menționează că, Pântea Andrei a fost condamnat pentru faptul că exercitând funcția de Prim-adjunct al Procurorului General al Republicii Moldova, conform ordinului Procurorului General nr. 112-p din 26.02 2010, astfel fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (3) Cod penal persoană cu funcție de demnitate publică, contrar art. 51 alin. (3) Cod de procedură penală conform căruia la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii. El, de asemenea, execută indicațiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege și omisiunile admise la efectuarea și/sau la conducerea urmăririi penale, iar potrivit art. 8 al Legii cu privire la procuratură nr. 294-XVI din 25.12.2008, procurorul exercită urmărirea penală în numele statului în privința infracțiunilor atribuite în competență, iar în caz de necesitate poate exercita sau poate prelua urmărirea penală privind orice categorie de infracțiuni, în condițiile Codului de procedură penală, a săvârșit infracțiunea de amestec în urmărirea penală în următoarele circumstanțe. La 06 și 07 martie 2013 Prim-adjunctul Procurorului General Andrei

Pântea a dispus, neîntemeiat și nemotivat, reluarea urmăririi penale în cauzele nr. 2003037024 și respectiv, nr. 2002018064 în privința lui Caramalac Grigore cu retragerea cauzelor penale de la DGUP al MAI și respectiv Secția pentru cauze excepționale a Procuraturii Generale, cu transmiterea acestora pentru efectuarea urmăririi penale Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale. Urmare, cauzele penale menționate supra au fost repartizate procurorului Artur Sîrcu, iar la 08.05.2013 au fost conexate într-o singură procedură, cu atribuirea numărului unic 2002018064. Ulterior, Andrei Pântea, având scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2002078064 în învinuirea lui Caramalac Grigore, a exercitat amestecul în urmărirea penală, îndemnând procurorul Artur Sîrcu să inițieze transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, cu toate că la 14.12.2010, însăși Prim-adjunctul Andrei Pântea a respins cererea avocatului Dmitri Coștei, înaintată în interesele lui Caramalac Grigore, privind inițierea transferului urmăririi penale, din motivul că nu erau întrunite condițiile prevăzute de lege și nu era oportun transmiterea cauzei „Caramalac” autorităților Federației Ruse. La 15.05.2013 procurorul în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată Artur Sîrcu a întocmit două note informative pe numele Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea, în cauzele penale în privința lui Caramalac Grigore, prin care a propus transferul urmăririi penale în privința ultimului către autoritățile competente ale Federației Ruse, contrar Regulamentului cu privire la organizarea activității de asistență juridică internațională aprobat prin ordinul Procurorului General nr. 68/19 din 21.03.2005 care prevede că transferul urmăririi penale autorităților străine competente nu va putea fi efectuat în privința cetățenilor Republicii Moldova. La 15.07.2013, fiind stabilit că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru inițierea transferului urmăririi penale, exprimate în netraducerea și neautentificarea materialelor cauzei, Secția asistență juridică internațională a restituit cauza „Caramalac” pentru înlăturarea lacunelor constatate. La 19.07.2013, într-un termen foarte scurt, fără lichidarea lacunelor, executând indicațiile Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea, procurorul Artur Sîrcu a emis o ordonanță prin care a dispus inițierea transferului urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore. În continuare, la 25.07.2013 Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea, a semnat demersul privind transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse. Ulterior, fostul Prim-adjunct Andrei Pântea având scopul de a tăinu acțiunile sale ilegale întreprinse la transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, i-a indicat procurorului în Secția control al urmăririi penale a Procuraturii Generale Ghervas Iurie, să întocmească o notă informativă în care să menționeze că transferul urmăririi penale a cauzei „Caramalac” a fost necesar, deoarece ultimul era cetățean a Federației Ruse și avea domiciliul permanent pe teritoriul acestui stat, astfel procurorul Ghervas Iurie a întocmit formal o notă informativă, fără a avea la dispoziție materialele cauzei „Caramalac”. La 31.03.2016 Procuratura Generală a Republicii Moldova a fost informată de către autoritățile Federației Ruse, că cauza penală

în privința lui Caramalac Grigore a fost clasată din motivul constatării lipsei în acțiunile numitului a elementelor infracțiunilor incriminate. În ordonanța privind clasarea cauzei „Caramalac” din 13.02.2015, emisă de anchetatorul Departamentului principal de anchetă al Federației Ruse M.S. Dukaev s-a constatat, că autoritățile competente ale Republicii Moldova au efectuat transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore contrar art. 13 al Convenției de la Minsk din 22.01.1993 cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală și anume materialele cauzei penale nu au fost autentificate de o persoană oficială, nu s-a aplicat ștampila oficială a Procuraturii Generale și au fost cusute parțial, fapt ce denotă dubii asupra valabilității actelor examinate. La 21.09.2016, Procurorul General interimar Eduard Harunjen a dispus anularea ordonanței procurorului Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată Artur Sîrcu din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore Ivan către autoritățile Federației Ruse, din motivul că decizia nominalizată a fost inoportună și prematură, astfel fiind reluată urmărirea penală în cauza menționată supra. Astfel, fostul Prim-adjunct al Procurorului General Andrei Pânteă, manifestând exces de zel, s-a amestecat în urmărirea penală pe cauza nr. 2002018064 prin determinarea procurorului de caz Artur Sîrcu să dispună transferul cauzei „Caramalac” către autoritățile Federației Ruse, fapt ce a generat cauzarea de daune considerabile interesului general al societății, în special a fost îngădit accesul și scopul justiției, iar acest fapt a lăsat o amprentă negativă în societate, a fost considerabil lezată reputația Procuraturii, precum și prejudiciată credibilitatea acestei autorități publice. Prin sentința din 16.01.2017 pronunțată de către Judecătoria Chișinău, Andrei Pânteă a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a deține funcția de procuror sau judecător pe un termen de 3 ani, cu liberarea de executarea pedepsei principale în temeiul art. 107 alin. (1) din Codul penal.

La baza emiterii sentinței din 16.01.2017, prin coroborare cu probele materiale au fost puse declarațiile martorilor și anume declarațiile martorului Artur Sîrcu, care a declarat că, cu A. Pânteă au fost în relații de subordonare la acel moment. Aproximativ în luna martie anul 2013, activând în cadrul Secției control și investigare a cauzelor de criminalitate organizată în cadrul Procuraturii Generale, a primit spre examinare două cauze penale de învinuirea lui Caramalac Grigore. Era vorba de un dosar privind faptele comise în anul 2003 și altă cauză penală de învinuire a acestuia de comiterea unor infracțiuni patrimoniale de escrocherie și șantaj comise pe parcursul anilor 1997 - 2000. Analizând cauzele respective a decis conexarea acestora din motiv că era vorba de comiterea infracțiunilor de un singur învinuit. Cât privește a doua cauză pornită în anul 2003 menționează că ea a fost restabilită de câteva ori din câte își amintește și i-a trebuit mai mult timp pentru a rezuma conținutul învinuirii aduse lui Caramalac pe aceste capete de învinuire. În cauzele penale respective Caramalac era anunțat în căutare și în privința lui a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv. Potrivit materialelor cauzei s-a stabilit că începând cu 2004 autoritățile competente ale RM au solicitat de multiple ori

extrădarea lui din Federația Rusă fiind stabilit locul aflării lui anume în țara respectivă. Extrădarea a fost refuzată practic de fiecare dată, nu mai ține minte precis, din diferite motive. Însă în anul 2008 acestuia i-a fost acordată cetățenia Federației Ruse. Fapt despre care au fost informate autoritățile competente ale RM. Pe motivul respectiv ultimele dați a fost refuzată extrădarea lui Caramalac că este cetățean al Federației Ruse, iar Federația Rusă nu-și extrădează proprii cetățeni. **La fel examinând materialele dosarului a atras atenția la faptul că ultima faptă infracțională a fost comisă în 2001 și în curând va expira termenul de atragere a acestuia la răspundere penală. Din câte își aduce aminte în 2013 erau câteva epizoade ce depășeau termenul de 15 ani. Luând în considerație aceste circumstanțe a considerat unica soluție legală transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac în statul unde își are cetățenia și domiciliul.** Nu ține minte concret când, dar cauza a fost expediată în adresa secției internaționale cu propunerea respectivă, însă a fost expediată înapoi din necesitatea înlăturării a cărorva omisiuni. Este vorba de înaintarea învinuirii, luând în considerația retroactivitatea legii penale în momentul acela. Din nou, primind materialele dosarului, a emis o nouă ordonanță de punere sub învinuire a lui Caramalac deja raportând acțiunile lui cu prevederile Codului Penal în vigoare pe toate capetele de învinuire a dosarului conexat deja și din nou a fost expediat secției internaționale în luna iulie 2013 când a emis ordonanța de transfer a urmăririi penale a cauzei respective în Federația Rusă. **Poate să menționeze că soluția dată a fost unica legală, a fost coordonată de către conducerea secției în care activa și respectiv a fost coordonată cu dl Pîntea, Prim - adjunct al procurorului- General, pe subiectul dat a și scris câteva note informative în care și-a expus părerea asupra soluției respective. Privind problema ce ține de strămutarea cauzei în Federația Rusă dânsul personal cu dl Pîntea a discutat asupra cauzei respective și soluției pe care urma să o ia. Din discuția cu dlui, acesta i-a comunicat și această posibilitate s-o examineze.** Cauza penală până a fi expediată din câte își amintește cum a fost primită de dânsul a fost și cusută și numerotată în așa mod cum a fost și suspendată înainte de reluare. A cusut materialele pe care le-a emis suplimentar, a fost și tradusă în limba rusă. Consideră că nu intra în obligațiunile dlui Pîntea să coase dosarul, să numereze paginile, să traducă, să certifice documentele, să efectueze lucrul tehnic. **Dl Pîntea era procuror ierarhic superior pentru dânsul, indicații nici în scris nici verbale pe marginea cauzei penale nu i-a dat.** Însă cea ce privește coordonarea unor acțiuni procesuale, unor decizii este firesc ca Prim-adjunct al Procurorului General să acorde un suport metodic, informațional cu atât mai mult a unei secții care a fost creată în cadrul Procuraturii Generale ce ține de crima organizată, era ceva nou și pentru ei. Era firesc chiar și dânsul să se adreseze la dl Pîntea cu o întrebare și după vârstă și după vechimea de muncă. **De când lucrează în Procuratură cunoaște că aceste acțiuni sunt în limitele legii, era vorba de o conlucrare, o activitate normală, în biroul de serviciu, în timpul orelor de muncă și în conformitate cu regulamentele interne.** Era act oficial, o scrisoare oficială în cadrul dosarului i se pare în 2008 - 2009 adresată organelor competente ale RM prin care a fost refuzată o următoare cerere de extrădare, făcând trimitere la faptul că

Caramalac prin Decret prezidențial a primit cetățenia Federației Ruse. Scrisoarea respectivă a fost semnată fie de Procurorul General al Federației Ruse sau de adjunct. Nu vede o soluție legală a cauzei date, consideră că nu era întemeiată suspendarea pentru că locul aflării lui Caramalac era cunoscut. Consideră că din momentul în care se cunoștea locul aflării lui Caramalac nu putea fi suspendată urmărirea penală, încă din 2008 de când a primit cetățenia Federației Ruse. Ordonanța respectivă a fost semnată de dânsul și decizia i-a aparținut dânsului. Cauza penală se expediază doar în originalul acela care l-a primit. Cea care se afla la el de fapt erau copii certificate. Cauza penală unde Caramalac se învinuia de omor la comandă a fost disjunsă. În privința altor persoane a fost expediată în instanță. În privința celei de-a doua cauze penale care a fost conexată de către dânsul a fost restabilită pe motiv că fie a fost sustrasă, fie restabilită. I se pare nu o singură dată a fost restabilită, era un haos mare în acel dosar. Erau copii autentificate, nu documentele primare. Dânsul personal a trimis toată cauza, nu a făcut copii. Dânsul consideră că a fost legal, a fost unica soluție legală care putea fi luată, atunci așa a crezut și acum așa crede. Această soluție nu s-a luat într-o zi. Dosarul a fost primit în martie 2013 ordonanța s-a emis în iulie 2013, cauza penală a fost și întoarsă înapoi de reprezentanții secției internaționale, s-a respectat procedura respectivă. Dânsul a luat în calcul faptul care era la moment la dosar informația că Caramalac a primit cetățenia Federației Ruse. Nu cunoaște dacă erau așa acte în dosar în 2010, 2011. Dânsul a luat decizia pe materialele care erau la dosar. Nu a văzut un impediment că dacă s-a refuzat odată să mai fie efectuată încă odată procedura respectivă. A făcut cunoștință cu actele respective, conținutul încheierii emise de judecătorul de instrucție, a Curții Supreme de Justiție care a anulat-o. Dânsul la baza ordonanței nu a pus aceste acte, dar a verificat ca hotărârea sa să nu contravină acestor documente și odată ce a fost anulată încheierea judecătorului de instrucție de Curtea Supremă de Justiție pe motive de procedură nu a văzut impedimente de a lua hotărârea pe care a luat-o. Era vorba de o faptă comisă în 2001 pe tentativă de omor în care era implicat și Caramalac, dar erau și epizoade de șantaj, escrocherie din 1997, 1999, 2003 care au fost comise înainte de ultimul episod infracțional. Termenul de 15 ani de atragere la răspundere deja expirase, nu mai ține minte care episoade, dar ele erau. Este vorba de evenimentele care s-au petrecut recent, nu mai ține minte la ce dată, dar prin ordonanța dlui Harunjen a fost anulată ordonanța de transfer a urmăririi penale emisă de dânsul în a. 2013 și dispusă restabilirea cauzei penale pentru că s-a constatat lipsa acesteia. Nu este de competența dânsului să dea apreciere acțiunilor Procurorului General sau Adjunct, dar a purces la restabilirea cauzei respective de învinuire a lui Caramalac de comiterea tentativei de omor la comandă. Potrivit învinuirii era vorba de Caramalac și alte persoane. Aceste persoane au fost condamnate și cauza se află în arhiva la moment a Curții Supreme de Justiție. S-a ridicat acest dosar, la moment există cauza penală, în privința lui Caramalac a fost expediată cauza și în privința tentativei de omor, cauza acum se află în procedura dânsului cercetează, examinează, restabilește în continuare. Personal a considerat că Dukaev trebuia să ia altă hotărâre pe cauza penală odată ce este sentință de condamnare a celorlalți complici în RM. Nu a putut prevedea hotărârea altei

persoane, era de părerea că el urma a fi atras la răspundere penală, pentru asta a fost transferată cauza în Federația Rusă. La data de 21.09.2016 cauza cea era expediată în Federația Rusă integral, nu era în RM. Părțile vătămate sunt în drept să conteste hotărârea. Este și o procedură de contestare în Federația Rusă. Părților vătămate nu li s-au încălcat careva drepturi prin expedierea dosarului în Federația Rusă. Ca să expedieze cauza în judecată trebuie să-i înainteze lui Caramalac învinuirea, nu are pârghii de a-l impune să vină să-i înainteze învinuirea. Dacă ar fi venit în RM consideră că putea fi pedepsit dacă nu ar fi expirat termenul de prescripție. Dânsul a expediat dosarul cu 2 învinuiri în sensul Codului Penal din 1961. Se solicita înaintarea unei noi învinuiri. Impedimente referitor la transfer nu au fost. Era vorba de acte procesuale, s-au lichidat neajunsurile și cauza a fost expediată. Ordinul lui Dukaev în original există, este o copie restabilită la dosarul care se află la el, certificată de autoritățile competente ale Federației Ruse. Dânsul a fost transferat în secția dată, pe lângă dânsul au mai activat mai mulți procurori. În carnetul de muncă nu a verificat dar crede că este mențiune, are ordin de transfer, a semnat, a fost de acord și a fost transferat. Salariul îl primea ca colaborator al secției date. Are ordonanța de restabilire emisă de Procurorul General pe care o execută. Se anulează transferul, dar nu cunoaște ce consecințe are această ordonanță în Federația Rusă. Dosarul s-a restabilit, procedura de restabilire o face dânsul, dar s-a dispus restabilirea de dl Harunjen. Motivele de restabilire sunt că cauza a fost expediată ilegal în Federația Rusă, s-a constatat lipsa ei pe teritoriul RM. Nu i s-a solicitat restituirea plăților salariale pentru că a activat în secția dată, din câte cunoaște nici colegilor săi. Pe lângă această cauză a mai avut dosare în gestiune, sunt și sentințe de condamnare rămase definitive, care nu au fost anulate pe motivul activării într-o secție că ar fi constituită ilegal, avea persoane arestate, dosare care au fost în cadrul secției sau activitățile procurorului în cadrul secției, nu a existat așa ceva. Secția a fost înființată legal, activa legal. Transferul a fost cu acordul său, era o altă secție care avea altă denumire Secția care era anterior nu avea cauze penale. Erau și colaboratori din secția respectivă care au rămas să lucreze. Secția s-a numit altfel și avea alte atribuții. Nu cunoaște atribuțiile care erau anterior, i se pare că și șeful a rămas același. Secția ca fiind înființată ilegal nu a fost desființată. Nu a găsit nici o parte vătămată ca să o audieze în cauza pe care o examinează, nimeni nu a venit la el. Nu a primit nici o plângere, nu au fost manifestații publice, nici cereri în scris nu a primit, nici din inițiativă proprie nu s-au prezentat, nici nu le poate găsi, a dat indicații colaboratorilor, dar nu le poate găsi. Din câte cunoaște Direcția Control avea atribuții de a verifica cauza penală. Nu cunoaște urma s-au nu urma să verifice. Consideră că Direcția Control putea să se expună. Nu cunoaște dacă anume dl Ghervas. Nu cunoaște dacă are careva atribuții s-au trebuie să se expună referitor la transfer. S-a înaintat învinuiri finală, erau mai multe învinuiri pe diferite dosare, s-a făcut o învinuire care era conform art. 10 în favoarea învinuitului. Dânsul consideră că probele în privința lui Caramalac erau suficiente cel puțin în învinuirea de omor la comandă. Indicații din Secția internațională de a administra noi probe în privința lui Caramalac înainte de a expedia cauza penală în Federația Rusă nu au parvenit la el.

Declarațiile martorului Olga Ionaș, care a declarat că, pe dl Pîntea îl cunoaște în legătură cu serviciul. În anul 2013 dânsa activa în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană, a fost transferată, începând ca 01.04.2013. Aproximativ peste o lună, în luna mai, de către dl A. Pîrnău, șeful secției i-a fost repartizată cauza penală Caramalac Grigore cu propunerea procurorului A. Sîrcu pentru transferul urmăririi penale în privința acestuia în Federația Rusă. Cauza i-a fost repartizată pentru a o studia și a face o notă cu propunere asupra cauzei. Dânsa a studiat și a stabilit că sunt anumite neajunsuri pentru a transfera cauza penală printre care cele mai importante din care își aduce aminte era că nu era fixat termenul urmăririi penale cu cel puțin 6 luni, adică să fie 6 luni, materialele nu erau traduse în limba rusă, a statului unde urma să fie expediată cauza penală și în privința persoanei învinuite nu era ordonanța de punere sub învinuire finală. Dânsa a indicat aceasta în notă și a transmis nota cu cauza dlui Pîrnău Anatolie. Ulterior cauza a fost transmisă Liliane Nani, procuror în secție pentru luarea deciziei. Apoi cauza a fost transferată în Rusia pentru preluarea urmăririi penale. Impedimente legale de transferare a cauzei nu erau, erau doar motive formale, aceste impedimente erau să coase dosarul, să numereze, să traducă. Trebuiau a fi înlăturate de procurorul la care cauza era în gestiune. La acel moment era la Artur Sîrcu. În cazul în care nu sunt pregătite materialele se transmit cu scrisoare. În cazul în care nu sunt traduse, nu sunt cusute, nu este aplicată ștampila Procuratura din Rusia restituie materialele pentru înlăturarea neajunsurilor, nu cunoaște dacă concret în cazul lui Caramalac au fost restituite, în general nu cunoaște ce decizie au luat autoritățile ruse. De la dl Pîrnău nu a primit careva indicații referitor la transfer.

Declarațiile martorului Liliana Nani, care a declarat că, cu dl Pîntea era în relații de serviciu. În aprilie 2013, nu mai ține minte exact data, în adresa secției au parvenit două cauze penale în învinuirea lui Caramalac care urmau a fi transmise autorităților ruse pentru preluarea urmăririi penale. După studierea materialelor, cauza a fost remisă secției care efectua urmărirea penală pentru lichidarea unor neajunsuri. Ulterior, cauza penală a parvenit repetat în adresa secției și a fost din nou restituită, deoarece nu erau conforme pentru a putea fi transmise. Nu erau anexate traducerile materialelor, nu erau aplicate ștampilele și acele două cauze urmau a fi conexe pentru a fi transmise. Materialele au fost restituite organului pentru aceasta și în iulie au parvenit înapoi în adresa secției. I-au fost repartizate Liliane Nani spre examinare, s-a raportat șefului secției A. Pîrnău. În baza acestora au fost întocmite note informative care au fost transmise dlui Pîrnău, inclusiv și cu termenul de prescripție. Notă informativă referitor la termenul când se prescriau infracțiunile incriminate numitului. Ulterior, a fost întocmit proiectul demersului de transfer a urmăririi penale către autoritățile ruse care a fost transmis dlui Pîrnău pentru semnare. Ulterior, semnării cauza penală a fost transmisă în Federația Rusă. Reieșind din faptul că erau mai multe volume și era complicat de transmis s-a convenit cu colegii de a fi transmise prin intermediul poștei diplomatice, ceea ce și a fost făcut. Numitul este cetățean al Federației Ruse, materialele erau conforme, nu au fost careva impedimente pentru a fi transmise. Ei anterior au examinat. Au fost examinate de

Federația Rusă materialele privind extrădarea numitului, din aceste motive a fost refuzat, deoarece este cetățean a Federației Ruse. Au discutat cu șeful secției referitor la neajunsuri, că nu erau traduceri, că nu erau conexate cauzele, nu erau puse ștampile. Ceia ce ține de competența secției, se examinează să corespundă tuturor cerințelor, în rest organul de urmărire penală decide dacă urmează a fi transmis. Prin scrisoare s-a indicat că sunt probe, că nu sunt careva impedimente pentru a fi transmis. Proiectul demersului l-a pregătit Liliana Nani, l-a studiat a pregătit proiectul, nu i-a dat nimeni indicații ca să transmită. Proiectul l-a transmis șefului secției Anatolie Pîrnău, dlui a mers să-l semneze la Prim-adjunctul Procurorului General și i l-a adus, ulterior l-a transmis mai departe. Lichidarea neajunsurilor tehnice, aplicarea ștampilei, conexarea cauzei, anexarea unor materiale care nu erau, ține de atribuțiile organului de urmărire penală, în cazul în care cauza este în gestiunea procurorului, ține de atribuțiile acestuia. Relațiile de conlucrare între secția internațională și control al urmăririi penale sunt de același nivel. Toate secțiile Procuraturii Generale sunt pe orizontală, nu sunt subordonate. În cazul dat nu era necesară avizarea de acea secție. Organul de urmărire penală decide asupra transmiterii cauzei în străinătate dacă persoana este cetățean al acelui stat și are cetățenie. În cazul Caramalac era procurorul care efectua urmărirea penală pe caz. Organul de urmărire penală care a decis asupra transmiterii cauzei, sub aspect procesual valoare juridică pentru transmitere o are ordonanța procurorului. Nu cunoaște dacă dosarul Caramalac fizic s-a aflat la dl Pîntea, ele s-au aflat la dl Pîrnău, pe urmă au fost la Nani, fizic ar fi imposibil să verifice Procurorul General toate materialele care Transferul în privința cetățenilor RM poate fi permis. În RM nu se interzice dubla cetățenie, poate fi transmis dacă persoana are cetățenia altui stat. Corpurile delictelor pe dosarul Caramalac nu erau, nu au fost anexate la dosar. Careva dubii la legalitatea Secției de investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată din care a parvenit dosarul Caramalac nu a avut. Proiectul demersului l-a întocmit pe numele dlui Pîntea, deoarece acesta conform atribuțiilor de serviciu cura secția acesteia, toate demersurile ce țin de extrădare, transfere. Consideră că transferul cauzei penale Caramalac a fost legal. Colegii săi nu au fost sancționați pe careva motive pentru transferul cazului Caramalac. Toate acțiunile din secție le coordonau cu dl Pîrnău. Referitor la modificarea denumirii secției Procuraturii Generale nu cunoaște dacă este nevoie de Hotărârea Parlamentului, crede că nu. Secția relații internaționale a suferit mai multe modificări ale denumirii. Funcțiile nu s-au schimbat niciodată, a fost „asistență internațională”, „cooperare internațională”, referitor la schimbarea denumirii au fost informați în baza ordinului. Pîrnău doar în formă verbală își exprima acordul. Materialele se repartizează în baza rezoluției, dar decizia care urmează a fi luată nu. Decizia privind transferul se ia de organul de urmărire penală, în cazul dat de procuror, secția acestora nu poate schimba această voință, organul de urmărire penală decide. Corpurile delictelor nu au fost anexate când a parvenit dosarul la ei. Dânsa a transmis solicitarea privind transmiterea corpurilor delictelor secție de unde a parvenit dosarul, Rusia nu a fost informată cu nimic. Materialele cauzei erau și în copii autentificate, dar într-o cauză erau și materialele originale. Când s-a soluționat chestiunea

referitor la complici nu ține minte dacă s-a soluționat ceva cu corpurile delictive. La primirea dosarului în secție nu intră atribuția de a verifica existența elementelor constitutive ale infracțiunii. La întocmirea notelor informative a indicat informația veridică, nici dl Pîntea, nici dl Pîrnău nu i-au dat careva indicații că cauza trebuie transmisă.

Declarațiile martorului Anatolie Pîrnău, care declarat că, cu dl Pîntea au fost colegi de serviciu. În prima jumătate a anului 2013 de la organul de urmărire penală a Procuraturii Generale a parvenit dosarul penal în privința lui Caramalac Grigore cu ordonanța de transfer în Federația Rusă. A transmis dosarul cu rezoluție procurorului Liliana Nani pentru studierea dosarului și a propune referitor dacă sunt respectate cerințele convenției CSI și legislația RM. Luând în considerație că organul urmărire penală este o subdiviziune a Procuraturii Generale printr-o notă, care este anexată la dosarul de control, prin care s-au expus asupra transferului respectiv referitor la prezența actelor în dosar. Ordonanța, traducerea ceia ce se referă la cerințele prevăzute. Ținând cont de faptul că organul de urmărire penală este din cadrul Procuraturii Generale le revine hotărârea cu privire la transfer. În alte cazuri, dacă sunt din teritoriu dosarele solicitate, avizul este al Direcției control al Procuraturii Generale. Prin nota care a întocmit-o, dosarul a fost restituit organului de urmărire penală pentru a înlătura cele indicate în notă. După ce fost prezentat dosarul a doua oară, ținând cont de faptul că nu au fost îndeplinite cerințele indicate în notă, l-a restituit înapoi, fapt despre care a fost informat Prim-adjunctul Procurorului. După ce a parvenit iarăși dosarul de la organul de urmărire penală i-a raportat dlui Pîntea, dacă nu greșește a fost propunerea din partea dânsului referitor la termenul prescripție și referitor la transferul urmăririi penale să fie consultată și Direcția de control urmăririi penale, referitor la termenul de prescripție și referitor la transfer, de transferat sau nu. În perioada ceia secția era condusă de Mircos. După o perioadă dânsul a intrat la dl Pîntea și a întrebat care e situația referitor la ceea ce au propus ei. I se pare că atunci sau altă dată i-a spus să pregătească proiectul demersului de transfer. După aceia a poruncit procurorului Liliana Nani să pregătească demersul și l-a prezentat dlui Pîntea. După aceia dacă nu greșește au fost făcute corectări la o frază legată de termenul de prescripție. L-a prezentat dlui Pîntea și în aceeași zi sau a doua zi a fost semnat demersul de transfer și pe cale diplomatică au expediat dosarul. Când a parvenit dosarul în secție crede că era însoțit de scrisoare de însoțire, dar nu-și amintește, a avut multe dosare în perioada ceia, nu-și amintește precis. Fără scrisoare de însoțire orice alt dosar din altă procuratură nu vine, de obicei vin cu scrisoare de însoțire, dar dacă nu are scrisoare nu-l primesc, este o evidență. **Dl Pîntea în discuțiile cu dânsul a spus să pregătească proiectul demersului de transfer pe care ei l-au pregătit și l-au transferat.** Ei s-au expus în nota care au prezentat -o și atunci a considerat că nu este necesară transferarea, era ceva cu traducerea. A propus să fie solicitat avizul direcției control al urmăririi penale. Ei mai des se întâlnesc cu așa întrebări, referitor la termenul de prescripție și dacă este sau nu temei de transfer. Neajunsurile pe care ei le-au propus au fost lichidate în afară de temeinicie și de termenul de prescripție. Din câte a înțeles s-au

clarificat toate problemele, inclusiv cu Direcția control. Demersul în cele din urmă a fost semnat de Prim - adjunctul Procurorului General dl Pântea. Referitor la faptul că nu a indicat în notă că ar fi fost necesar avizul direcției conduse de dl Mircos, în notă s-au expus referitor la ceea ce ține de competența secției. Dosarul Caramalac la început în 2013 a venit cu scrisoare de însoțire. A spus că nu-și amintește dacă dosarul a fost cu scrisoare de însoțire sau nu, ambele dosare Caramalac au fost cu scrisoare. Când a fost audiat în cadrul urmăririi penale înainte de aceasta s-a pregătit, avea dosarul de control. Dosarul putea să parvină prin poștă, putea să parvină de la conducere, de la dl Pântea. Nu-și amintește dacă a fost cu scrisoare de însoțire sau fără, crede că a fost scrisoare de însoțire, nu-și amintește acum precis. Odată a fost restituit că nu era ștampila, traducerea. Referitor la termenul de prescripție l-a anunțat verbal pe dl Pântea că ar fi bine de verificat pe epizodele care sunt cu termenul de prescripție, ca organul de urmărire penală să se expună. La aceasta dl Pântea i-a răspuns că bine. Atunci când a propus nu-și amintește unde era dosarul la ei sau la organul de urmărire penală, dânsul doar s-a expus. Dânsul s-a dus la dl Pântea să-i comunice referitor la termenul de prescripție în baza dosarului de control. La acest dosar erau ordonanțele de transfer. Ei au discutat și cu L. Nani că ar fi mai bine ca organul de urmărire penală să se expună, i-a raportat dlui Pântea, nu a comunicat în formă scrisă pentru că nu ține de competența lor. Organul de urmărire penală s-a expus prin ordonanță referitor la transferul urmăririi penale, nu întotdeauna face în scris ceea ce comunică Procurorului General sau adjunctului. Ce ține de atribuțiile secției ei s-au expus prin notă. Secția lor nu este un organ care ia decizii referitor la transfer. Organul de urmărire penală în cazul dat a fost secția dlui Vasile Godoroja, procuror era Sîrcu. Când dl Pântea i-a spus să pregătească proiectul demersului nu era clar dacă s-a verificat termenul de prescripție și referitor la transferul urmăririi penale. Dânsul a explicat că avea dubii doar la pregătirea demersului. Le-a adus la cunoștința dlui Pântea, au pregătit proiectul, nu au făcut un document. Nu era clar dacă s-au clarificat cu temeinicia transferului și referitor la termenul de prescripție. Dânsul a înțeles că s-au clarificat cu întrebarea dată. **A considerat ca ilegal faptul că nu-i era clar temeiul transferului, nu poate da apreciere acțiunilor dlui Pântea. Avea dubii la întocmirea demersului neștiind dacă s-a clarificat cu termenul de prescripție și temeinicia transferului. A considerat că la momentul dat era ilegal transferul. Ei au pregătit un proiect de demers. Dânsul a înțeles că aceste probleme erau hotărâte.** Consideră că în cazul Caramalac trebuia să fie verificat termenul de prescripție și decizia de transfer. Dacă i-a spus să pregătească a considerat că organul de urmărire penală a clarificat toate problemele care sunt. Cancelaria centrală primește dosarul și îl transmite secției lui A. Pîmău. Nu-și amintește dacă a dat indicații procurorului. Nu-și amintește dacă era ștampila, rezoluția. Nu a cerut oficial de la Mircos pentru că nu intră în atribuțiile secției acestuia. Dânsul a înaintat o propunere. crede că propunerea sa este obligatorie pentru Prim-adjunctul Procurorului General, decid ei dacă expiră termenul sau nu. Dacă era clar pentru dânsul nu ridică întrebarea. Nu cunoaște dacă s-a hotărât aceasta sau nu, nu este la curent dacă a expirat termenul o prescripție în cauza Caramalac. Dânsul

i-a raportat dlui Pîntea, a intrat în birou și raportat, crede că l-a ascultat. I- a raportat dlui Pîntea în timpul zilei de lucru, concret la ce oră a intrat și a discutat nu-și amintește. Proiectul demersului de transmitere a cauzei în Rusia ei au pregătit ca de obicei. Ceia ce era scris în demersul dl Pîntea a corectat referitor la termenul de prescripție, alt ceva nu-și amintește dacă a mai corectat. Nu este în atribuțiile secției sale să aprecieze legalitatea transferului. Este ordonanța de transfer care o emite organul de urmărire penală și demersul pe care îl semnează Prim-adjunctul Procurorul. Nu-și amintește dacă a adus toate cauzele „Caramalac” dlui Pîntea, dacă nu a cerut de la organul de urmărire penală. Nu-și amintește dacă dosarul a trecut prin intermediul dl Pîntea. Materialele care au fost în secția acestuia 2-3 volume. Materialele care au fost decisive precis au fost la dl Pîntea. Dânsul nu este la curent dacă cele 30 și ceva de volume le-a prezentat dlui Pîntea. De obicei le aduce procurorul. A trecut mult timp, câte odată le cerea. Cunoaște ordinul nr. 96/7 din 05.06.2008. Trebuie să studieze ordinul ca să poată să spună dacă se referă la transmiterea dosarelor în cadrul procuraturii Generale. Dacă au fost expediate, înseamnă că cauzele au fost numerotate și cusute. Nu cunoaște dacă au fost actele în română și pe urmă în rusă. Poșta diplomatică are un anumit volum, de aceasta au fost expediate de 2 ori, fiecare dosar era cusut, numerotat. Prima notă a pregătit-o Ionaș Olga ultima notă se referă la ceea ce au depistat ei, nu se referă la transfer, vorbește de ceea ce ține de competența secției sale, nu de atribuțiile organului de urmărire penală sau ce trebuie să semneze Prim-adjunctul General al Procurorului. Referitor la ordinul nr. 85/7 d 27.10.2001, în cazul de față ei nu verifică dosarele de transfer din cadrul Procuraturii Generale, în cazul dat ei nu pot verifica demersul semnat de Prim-adjunctul Procurorul General, dosarele de transfer care vin din subdiviziunile Procuraturii Generale și nu expune asupra legalității acestora. Organele din Rusia puteau cere informație suplimentară. Diferite state procedează diferit, dacă nu era cusut, nu era pusă ștampila puteau să-l întoarcă înapoi. Ei traduc singuri unele acte care vin. Le-au semnat și au pus ștampila că au prin actele pentru expedierea în Rusia. Ulterior careva informații că a fost deteriorată poșta nu-și amintește dacă au parvenit. Informația că Caramalac este cetățean a Federației Ruse au primit anterior transmiterii cauzei organului de urmărire penală.

Anume indicații ca să pregătească un demers ilegal nu au fost, a pregătit un demers standard care pregătește în toate cazurile. Cauza dată s-a deosebit prin faptul că a fost corectat. Se întâmplă că se corectează și în alte cauze. Avea un standard unde indică articolul, familia. Nu le-a comparat cu alte demersuri diferă familia, articolul, țara. Posibil au fost solicitate după anul 2014, probabil au cerut informație dacă s-a luat hotărâre pe cauză, dacă a parvenit nota informativă la Procuratura Generală se poate de verificat. Dosarul de control se păstrează în secție. Ce ține de drepturile părților vătămate nu ține de competența acestora. Nu verifică dosarele care parvin din cadrul Procuraturii Generale. Referitor la temeinicia transferului probabil au apărut dubii la drepturile părților vătămate. La urmărirea penală a declarat că a avut dubii și la încălcarea drepturilor părților vătămate. Acum nu s-a ridicat întrebarea. La urmărirea penală a avut în vedere ca să verifice temeinicia transferului urmăririi penale, să verifice inclusiv și

încălcarea drepturilor părților vătămate. Alegațiile referitor la drepturile părților vătămate, e părerea sa în urma discuțiilor cu procurorul. A discutat și în secție la ei cu procurorul. Au fost atunci când mergea transferul, nu-și amintește când, dar de aceasta a pus la dubii temeinica transferului urmăririi penale. Acesta a fost un punct din aceia ce s-a expus, se primește că este părerea sa. A discutat în secție de aceea a ajuns la concluzia că trebuie să fie consultat organul de urmărire penală. Nu ține minte dacă procurorul i-a raportat despre încheierea judecătoreiei Râșcani referitor la transfer. Nu-și amintește dacă cunoștea despre această încheiere. Dosarul l-a studiat Nani. Încheierea judecătoreiei Râșcani posibil era la dosarul de control. Când mergea procedura de transfer posibil și din aceste considerente s-a propus verificarea temeinicii transferului luând în considerație încheierea judecătoreiei Râșcani și decizia Curții Supreme de Justiție, însă nu-și amintește. Cunoștea probabil din discuțiile cu procurorul secției.

La fel, instanța de judecată remarcă declarațiile martorilor date la faza de urmărire penală. Astfel, la faza de urmărire penală Sârcu Artur, fiind audiat în calitate de martor a declarat că, activează în calitate de procuror în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. Din anul 2005 până în 2013 a activat ca procuror în Procuratura sect. Botanica mun. Chișinău. În martie 2013 a fost transferat în Secția de control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată din cadrul Procuraturii Generale. Activând în secția nominalizată, în primăvara anului 2013 a primit cauzele penale în privința lui Caramalac Grigore pentru efectuarea în continuare a urmăririi penale. Cauzele penale au parvenit de la Procuratura Generală, cu rezoluția Primului-adjunct al Procurorului General Andrei Pântea pentru exercitarea urmăririi penale. De asemenea, la cauzele penale erau anexate ordonanțe de reluare a urmăririi penale semnate de Andrei Pântea. O perioadă de timp a studiat materialele cauzelor penale menționate, aproximativ o lună de zile și a constatat că careva acțiuni de urmărire penală nu era posibil de efectuat, deoarece trecuse o perioadă îndelungată de timp. Ulterior, a fost invitat la Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea pentru a raporta cursul urmăririi penale pe cauzele penale aflate în gestiune, inclusiv și cauza „Caramalac”. În discuția cu Andrei Pântea, a raportat situația pe cauza „Caramalac” și anume că a fost imposibil extrădarea ultimului din Federația Rusă și urmărirea penală este blocată. Atunci, Andrei Pântea i-a menționat să fie atent că pe această cauză penală în curând va expira termenul de prescripție și necesită de adoptat o decizie. Tot, Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea i-a sugerat că pe cauza „Caramalac” să analizeze posibilitatea transferului urmăririi penale în privința ultimului în Federația Rusă pentru a evita încetarea urmăririi penale pe motivul expirării termenului de prescripție. Urmare, a studiat materialele cauzei și constatând că Grigore Caramalac este cetățean al Federației Ruse, iar extrădarea acestuia din acest stat a eșuat, precum și pentru a nu fi pus el în situația de a lua decizia de încetarea a cauzei pe motivul expirării termenului de prescripție în privința lui Grigore Caramalac, a întocmit notă informativă pe numele Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pântea cu propunerea de a transfera urmărirea penală în Federația Rusă. Drept urmare, a raportat din nou situația dna Andrei

Pântea și prin acceptul său a întocmit o ordonanță în acest sens. Ulterior, a întocmit scrisoare de însoțire și cauza penală respectivă a fost expediată către Secția asistență juridică internațională din cadrul Procurății Generale, deoarece ținea de competența acesteia să verifice dacă sunt întrunite condițiile pentru transferul urmăririi penale. În luna aprilie 2016 a primit o scrisoare informativă, precum că cauza „Caramalac” a fost clasată de autoritățile Federației Ruse. La întrebările procurorului, martorul a răspuns: că după ce a studiat materialele cauzei, a ajuns la concluzia că nu puteau fi efectuate careva acțiuni de urmărire penală; Toate cauzele penale în privința lui Caramalac Grigore au fost conexe și a întocmit învinuirea completă în privința lui Caramalac, alte acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate. Nu-și amintește data, însă după ce a primit cauza a studiat-o și peste aproximativ o lună de zile a fost la raport; Acțiuni în acest sens a întreprins doar după această discuție, și anume a întocmit o notă informativă și o ordonanță în acest sens; Nu-și amintește, posibil a fost singur; pe anumite episoade de infracțiuni era expirat termenul de prescripție, iar pe unele urma să expire în timpul apropiat; **De la Andrei Pântea nu a primit indicații în scris pe faptul dat, însă cerința din partea ultimului de a analiza posibilitatea transferului urmăririi penal în privința lui Caramalac Grigore a înțeles-o ca unica soluție care poate fi adoptată pe cauza penală nominalizată;** S-a axat pe faptul că Caramalac Grigore era cetățean al Federației Ruse. De asemenea, anunțarea acestuia în căutare era imposibilă din motivul că era cunoscut locul aflării lui, iar un principiu fundamental este că nici o țară nu-și extrădează proprii cetățeni; Posibil notei respective, au fost pregătite și întocmite anterior conexării cauzelor penale, însă au fost expediate Prim-adjunctului Procurorului General la 16 mai 2016, fără a efectua careva modificări în conținutul acestora; A întocmit o ordonanță de punere sub învinuire finală împotriva lui Caramalac Grigore în perioada iulie 2013; Traducerea a fost efectuată din sursele proprii. **El a organizat traducerea la traducătorii pe care îi cunoștea și o parte din materiale le-a tradus personal ulterior pe materialele traduse era aplicată ștampila traducătorului autorizat.** Nu a efectuat traducerea materialelor prin intermediul Procuraturii Generale, pentru a evita procedura birocratică stabilită pentru traduceri. Mai mult, materialele necesitău a fi traduse în limba rusă, limbă pe care o cunoaște, nu erau în volum mare, și niciodată anterior nu a efectuat traduceri prin intermediul Procuraturii Generale. Majoritatea materialelor din cauza „Caramalac” erau întocmite în limba rusă, astfel urma a fi tradus un volum mic de materiale. Procesul de traducere a materialelor cauzei „Caramalac” l-a început din mai 2013, atunci când a remis propunerea de inițiere a transferului urmăririi penale în Federația Rusă, deoarece admitea că materialele întocmite în limba română va fi necesar de tradus. Ulterior, când a primit nota informativă cu neajunsurile stabilite de la Secția asistență juridică internațională, a întocmit ordonanța motivată cu propunere de inițiere a transferului și a expediat materialele traduse către Secția respectivă (vol. III, f. d. 2-9). Fiind audiat în calitate de martor la faza de urmărire penală Pîrnău Anatolie a declarat că, la 16.05.2013 prin rezoluția Prim-adjunctului procurorului General Andrei Pîntea „Pentru examinare conform prevederilor legislației în vigoare. Raportați legalitatea” i-au fost repartizate

două Note informative privind cauza penală nr. 2002018064. Ambele Note informative menționate au fost întocmite de către procurorul în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale Artur Sîrcu și în concluzia acestor note se prevedea inițierea transferului urmăririi penale în ambele cauze penale în Federația Rusă în privința lui Grigorii Caramalac, deoarece este cetățean al Federației Ruse și extrădarea lui nu poate fi efectuată. El a repartizat notele respective pentru examinare procurorului în Secția asistență juridică internațională și integrare europeană Olga Grosu (la moment are numele de familie Ionaș). În rezultatul examinării, a întocmit o altă notă informativă, în care a menționat următoarele, că studiind materialele cauzei penale nr. 2002018064 a stabilit că nu sunt întrunite condiții pentru transferul urmăririi penale în privința lui Grigore Caramalac, deoarece nu sunt traduse toate materialele cauzei penale în limba rusă, nu sunt aplicate pe toate filele cauzei penale ștampila oficială a Procuraturii Generale, nu este stabilit termenul de urmărire penală de cel puțin trei luni, nu este anexat textul integral al articolului penal încriminat și a prevederilor legale referitoare la prescripția răspunderii penale, în privința învinutului Grigore Caramalac nu este emisă ordonanța finală de punere sub învinuire, conform, legislației în vigoare, probele acumulate în cadrul urmăririi penale nu demonstrează pe deplin vina lui Grigore Caramalac în săvârșirea infracțiunii încriminate. Menționează, că cauzele penale nr. 2002018064 și nr. 2003037024 în privința lui Grigorii Caramalac au parvenit în secția asistență juridică internațională și integrare europeană la 31.05.2013 sub nr. 19-25/13-384 sub semnătura procurorului, șef al Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale Vasile Godoroja. Pe nota informativă întocmită de către procurorul în secție Olga Grosu (Ionaș) el, în calitate de șef secția, a pus rezoluția „d. L.Nani. Verificați. Propuneți”. Data punerii rezoluției el nu-și amintește. De asemenea, nu-și amintește de ce a transmis nota informativă întocmită de procurorul Olga Grosu (Ionaș) altui procuror din secție, Liliana Nani. Posibil, a transmis procurorului Liliana Nani, deoarece ea s-a mai ocupat de dosarele lui Grigorii Caramalac. Procurorul Liliana Nani, studiind materialele cauzelor penale, notele informative ale procurorului Artur Sîrcu și nota informativă a procurorului Olga Grosu (Ionaș), a mai întocmit o notă informativă cu concluzia că consideră prematur transferul urmăririi penale în privința lui Grigorii Caramalac către autoritățile ruse. Pe nota procurorului Liliana Nani el a pus rezoluția „de acord”, ceea ce prezuma că consideră inoportun transferul urmăririi penale. La 15.07.2016 el a raportat nota informativă a procurorului Liliana Nani Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea și a restituit cauzele penale nr. 2002018064 și nr. 2003037024 Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale pentru înlăturarea neajunsurilor prin scrisoarea nr. 7-276/99-2436. Cauzele penale menționate supra au fost primite de către procurorul Artur Sîrcu personal sub semnătură proprie la 16.07.2013. Nu-și aduce aminte ce i-a spus Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea în momentul raportării notei informative a procurorului Liliana Nani. **Aproximativ peste 4-5 zile el a fost invitat de Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pântea, care i-a**

dat indicație să primească din nou dosarul în privința lui Grigore Caramalac de la procurorul Artur Sîrcu și să pregătească scrisoarea de însoțire a cauzei pentru transferul urmăririi penale în Federația Rusă. El nu era de acord cu indicația de a transfera procedura, deoarece doar la 15.07.2013 raportase despre neajunsuri ce urmau a fi înlăturate, fapt ce a servit temei pentru restituirea cauzei și a propus să consulte decizia privind transferul urmăririi penale în privința lui Grigore Caramalac cu Direcția control al urmăririi penale și asistență metodică, care era condusă de către procurorul Adrian Mircos. El avea dubii referitor la expirarea termenului de prescripție și temeinicia transferului, adică dacă se face pentru buna administrare a justiției și dacă nu se încalcă drepturile părților vătămate. Când a primit cauza penală, a văzut că la cauza penală era anexată ordonanța procurorului în Secția control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale Artur Sîrcu din 19.07.2013 prin care se dispunea transmiterea cauzei penale nr. 2002018066 în învinuirea lui Caramalac Grigorie, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare. El personal a înțeles că dacă Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia dă indicații privind întocmirea demersului privind transferul urmăririi penale, de către, procurorul Artur Sîrcu au fost înlăturate toate neajunsurile indicate în nota Secției cooperare internațională și integrare europeană. Nota informativă asupra cauzei penale nr.2002018064, care este nesemnată și se află în dosarul de control, prin care se constată că au fost înlăturate neajunsurile el nu știe cine a întocmit-o. Cauza penală în privința lui Caramalac Grigore a fost primită în secție fără scrisoare de însoțire, deoarece era indicația Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia. Fără indicația Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia el nu avea să primească cauza penală, deoarece era fără scrisoare de însoțire. Dosarul din nou a fost dat procurorului Liliana Nani, care a întocmit proiectul demersului de transfer a urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore în Federația Rusă. Proiectul scrisorii el l-a prezentat Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia în biroul său. A doua zi Andrei Pânteia i-a restituit proiectul cu corectări, unde a indicat că transferul de procedură se face pentru a nu omite termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a lui Caramalac Grigore. Procurorul Liliana Nani a adăugat cele corectate de Prim- adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia și el din nou l-a prezentat proiectul în biroul lui Pânteia. Prim-adjunctului Procurorului General Andrei Pânteia a citit proiectul demersului și l-a semnat. Eu am transmis demersul semnat procurorului Liliana Nani, care l-a înregistrat la 25.07.2013 sub nr. 7-276/99- 2752. Demersul împreună cu cauza penală nr. 2002018076 în 28 volume a fost expediată în Federația Rusă cu poșta diplomatică în două tranșe la 08.08.2013 - volumele 13 - 20 și la 15.08.2013 - volumele 1-12 și 21-28. Expedierea cauzei penale prin poșta diplomatică este o procedură prevăzută de Convenția CSI din 22.01.1993 privind acordarea asistenței juridice internaționale. Menționează, că nu cunoaște cine a asigurat traducerea și suportarea cheltuielilor pentru traducerea materialelor cauzei penale de învinuirea lui Caramalac Grigorii pentru a fi expediate în Federația Rusă. La începutul lunii aprilie 2016 el a aflat

din scrisoarea Procuraturii Generale a Federației Ruse, că cauza penală de acuzarea lui Caramalac Grigore a fost încetată în Federația Rusă.

În cadrul ședinței de judecată a fost audiat martorul Pîrnău Anatolie care a comunicat că, „Nu a primit indicații speciale de la Pântea Andrei ce vizează dosarul lui Caramalac... Nu este vorba de o indicație, în adresa secției lor, este vorba de o discuție cu primul adjunct al Procurorului General Andrei Pântea, că dacă au fost înlăturate toate lacunele, înseamnă că urmează să se decidă ce urează a se face mai departe... Pântea nu putea să dea indicație, a spus doar de luat dosarul de verificat și să se decidă. Având în vedere la înlăturarea lacunelor”, astfel prin declarațiile prezentate, s-a constatat că Pîrnău Anatolie nu a primit careva indicații din partea lui Pântea Andrei cu referire la luarea unei decizii în ce privește dosarul lui Caramalac Grigore. La fel, martorul Ionaș Olga în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, „Atât timp cât s-a ocupat de cauza penală dată careva indicații de la Pîrnău sau de la alte persoane nu a primit... La acel moment, Andrei Pântea, prim adjunct al Procurorului General nu s-a interesat despre cauza dată și nu a intrat în birou la ei”. Aceleași circumstanțe au fost comunicate și de martorul Liliana Nani în cadrul ședinței de judecată și anume că, „Până la transmitere și după nu a fost cumva invitată de către Pântea Andrei ca să dea concluzie anume în sensul că toate materialele cauzei corespund exigențelor legale. Cu atât mai mult, l-a semnat nu merge procurorul personal, dar se duce șeful secției, conform regulilor stabilite în instituție. De la alți șefi sau alte persoane nu a primit nici un fel de indicație ca să elaboreze o notă pozitivă pe dosarul lui Caramalac”. În cadrul ședinței de judecată a fost audiat martorul Artur Sîrcu care a comunicat că, „...Din câte își amintește, cauza a fost restituită înapoi pentru a fi lichidate careva încălcări, ce ține de pregătirea cauzei penale spre transfer și ulterior din nou a fost transmisă, după care a fost expediată în Federația Rusă. Careva indicații privind adoptarea soluției respective, personal de la Pântea Andrei nu a primit... Careva indicații verbale sau scrise prin intermediul altei persoane nu a primit de la Pântea Andrei... A fost audiat în cadrul Procuraturii Anticorupție pe faptul dat, unde i se cerea să indice precum că a primit indicații, nu a comunicat că a primit indicații, a expus faptele așa cum erau... Alte soluții decât transmiterea cauzei în Federația Rusă nu erau și nici nu s-au discutat, nu au fost propuse, a anunțat că expiră termenul de prescripție... Nu a declarat pe parcursul examinării cauzei, că în cadrul audierii din CNA i s-a cerut să declare într-un anumit mod, deoarece nu a fost întrebat. Acele solicitări le-a perceput anume ca să comunice că a primit indicații de la Pântea Andrei de a emite așa ordonanță. Totuși în cadrul audierii sale la faza urmăririi penale au fost solicitări de a comunica că a primit indicații. Acele solicitări le-a perceput la moment ca o influență. Nu a denunțat nicăieri această percepere, influență. În cadrul consultărilor cu membrii secției din cadrul Procuraturii Generale, păreri diametral opuse cu soluția adoptată nu au fost.” Reieșind din cele nominalizate și declarate de către martori în cadrul audierilor, instanța de judecată constată faptul că, nici unul din martorii audiați și anume Artur Sîrcu care avea calitatea de procuror în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate

și Cauze Speciale, Pîrnău Anatolie care avea calitatea de șef de secției a Asistenței Juridice Internațională și Integrare Europeană, Liliana Nani care avea calitatea de procuror în Secția asistență juridică internațională, Olga Ionaș care activa în cadrul Secției asistență juridică internațională, nu a relatat circumstanțe cu referire la anumite indicații din partea lui Pîntea Andrei, care deținea funcția de Prim-adjunct al Procurorului General, asupra cauzei penale ce îl viza pe Grigorii Caramalac, aceștia îndeplinindu-și doar atribuțiile de serviciu, or, nu constituie un amestec în activitatea organelor de urmărire penală neajunsurile admise de către organul de urmărire penală personalul instanțelor de judecată internaționale. Totodată, instanța de judecată remarcă faptul că, martorul Sîrcu Artur a indicat că la faza de urmărire penală a fost impus de a da declarații împotriva lui Pîntea Andrei comunicând că, **„Nu a declarat pe parcursul examinării cauzei, că în cadrul audierii din CNA i s-a cerut să declare într-un anumit mod, deoarece nu a fost întrebat. Acele solicitări le-a perceput anume ca să comunice că a primit indicații de la Pîntea Andrei de a emite așa ordonanță. Totuși în cadrul audierii sale la faza urmăririi penale au fost solicitări de a comunica că a primit indicații. Acele solicitări le-a perceput la moment ca o influență”**.

Mai mult ca atât, martorul Anatolie Pîrnău fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a comunicat că, *„După verificarea de către secția cauzei penale, nu se întocmește nici un aviz pozitiv sau negativ aferent a transferului, deoarece nu este de competența lor de a decide transferul sau nu a urmăririi penale într-o altă țarăSusține declarațiile date astăzi în ședință, necâtând la faptul că cele depuse la urmărirea penale sunt mai proaspete.”*. În concluzie se constată faptul că, Anatolie Pîrnău nici nu putea executa careva indicații din partea lui Pîntea Andrei din motiv că nu avea careva atribuții decisive asupra cauzei penale ce îl privește pe Caramalac Grigorii.

Instanța de judecată, reține că singurul aspect confirmat este că Pîntea Andrei, având calitatea de Prim-adjunct al Procurorului General, a avut în procedură cauza ce îl viza pe Grigore Caramalac, fiind responsabil de coordonarea conducerii și exercitării urmăririi penale, cooperare internațională, asigurarea interacțiunii interstatale în domeniul asistenței juridice internaționale în materie penală, însă nu există nicio probă certă care să demonstreze scopul real al lui Pîntea Andrei în amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală sau a personalului instanțelor de judecată internaționale cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale săvârșite cu folosirea situației de serviciu. Mai mult, nu există alte probe administrate care să coroboreze și să completeze intenția lui Pîntea Andrei în comiterea infracțiunii imputate, astfel învinuirea adusă, nu are o bază factologică și nu se sprijină pe un ansamblu de probe concludente, pertinente și suficiente.

Analizând materialele dosarului, instanța observă că nu există înregistrări video, interceptări ale convorbirilor inclusiv telefonice, declarații directe, lipsa oricărei documentări prin măsuri speciale de investigație sau alte probe care să ateste cu certitudine faptul că Pîntea Andrei a comis amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală sau a personalului instanțelor de judecată internaționale cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale, acțiune

săvârșită cu folosirea situației de serviciu. Singura mențiune a acestui fapt se regăsește în acuzația formulată, însă aceasta nu este susținută de un probatoriu concret și concludent.

În continuare se relevă că, potrivit ordonanței procurorului secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale, Artur Sîrcu din 19.07.2013 s-a dispus transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 de învinuirea lui Caramalac Grigore pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 238, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) pct. a), b), g), i) și m) Cod penal, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare.

La data de 25.07.2013 Prim-adjunctul Procurorului General Andrei Pânteă, a semnat demersul privind transferul urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse.

La 31.03.2016 Procuratura Generală a Republicii Moldova a fost informată de către autoritățile Federației Ruse, că cauza penală în privința lui Caramalac Grigore a fost clasată din motivul constatării lipsei în acțiunile numitului a elementelor infracțiunilor incriminate.

La 21.09.2016, Procurorul General interimar Eduard Harunjen a dispus anularea ordonanței procurorului Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată Artur Sîrcu din 19.07.2013 prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore către autoritățile Federației Ruse, din motivul că decizia nominalizată a fost inoportună și prematură, astfel fiind reluată urmărirea penală în cauza menționată supra. La fel, s-a dispus restabilirea cauzei penale nr. 2002018064 în învinuirea lui Caramalac Grigore de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 238, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) pct. a), b), g), i) și m) Cod penal

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 11.08.2020 s-a declarat nulă ordonanța Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21.09.2016, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 19.07.2013 a procurorului Sîrcu Artur, privind transmiterea cauzei penale nr. 2002018064, de învinuire a lui Caramalac Grigore de comiterea infracțiunilor prevăzute art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) Cod Penal, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale, și dispusă reluarea urmăririi penale; s-a declarat nulă ordonanța Procurorului General-interimar, Eduard Harunjen, din 21.09.2016, prin care s-a dispus restabilirea cauzei penale nr. 2002018064, de învinuire a lui Caramalac Grigore de comiterea infracțiunilor prevăzute art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) Cod Penal al Republicii Moldova; s-a declarat nul procesul-verbal din 21.09.2016 privind constatarea lipsei cauzei penale nr. 2002018064, de învinuire a lui Caramalac Grigore pentru comiterea infracțiunilor prevăzute art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) Cod Penal al Republicii Moldova. Se obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului și ale petiționarului, conturate în toate amănuntele în conținutul încheierii, inclusiv și consecințele acestora, după care, să se adopte o hotărâre în condițiile Legii. În motivarea încheierii a fost indicat faptul că, contrar prevederilor normelor legale precizate în Legea nr. 371 din 01.12.2006 privind asistența juridică

internațională în materie penală, Procurorul General-interimar, Eduard Harunjen, prin ordonanța sa din 21.09.2016, a dispus anularea ordonanței procurorului Secției control și investigare a infracțiunilor de criminalitate organizată a Procuraturii Generale, Sîrcu Artur din 19.07.2013, prin care a fost dispusă transmiterea cauzei penală nr. 2002018064 de învinuire a lui Caramalac Grigore Ivan de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 189 alin. (6), 190 alin. (5), 283, 27, 42 alin. (3), 145 alin. (2) lit. a), b), g), i) și m) Cod Penal al Republicii Moldova, autorităților competente ale Federației Ruse pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, și a dispus reluarea urmăririi penale, ori, o asemenea informare din partea Federației Ruse, precum că organele de drept a acesteia nu pot finaliza urmărirea penală - nu există. Mai mult ca atât, este esențial faptul că, prin ordonanța organului de urmărire penală din or. Moskova, Federația Ruse din 23.07.2014, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Caramalac Grigore, pe toate capetele de învinuire. Încheierea fiind definitivă și irevocabilă.

Infracțiunea specificată la art. 303 alin. (3) Cod penal este *o infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul exercitării amestecului, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală sau a personalului instanțelor de judecată internaționale.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 303 alin. (3) Cod penal se caracterizează, întâi de toate, prin intenție directă. Motivele infracțiunii examinate constau în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale; carierism; excesul de zel; motive de sorginte politică etc.

Scopul infracțiunii specificate este unul special: scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana cu funcție de răspundere sau o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală și care se folosește de situația de serviciu. Prin „folosirea situației de serviciu” se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței lui de serviciu. Folosirea situației de serviciu se concretizează în utilizarea uniforme de serviciu sau a altor atribute de serviciu (ecuson, legitimație, automobil de serviciu etc.), ori a informației deținute în virtutea competenței de serviciu, ori a semnificației și autorității funcției ocupate, ori a subordonării pe scară ierarhică față de alte persoane etc.

Instanța subliniază că, potrivit principiului „*onus probandi incumbit actori*”, sarcina probei în cadrul procesului penal revine acuzării, care trebuie să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei imputate și implicarea inculpatului în comiterea acesteia.

Prin analiza probelor expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, din cumulul de probe administrate de către acuzare, nu a fost demonstrat că inculpatul Pântea Andrei a săvârșit amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală sau a personalului instanțelor de judecată internaționale cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale săvârșite cu folosirea situației de serviciu.

În consecință, fapta imputată inculpatului Pânteia Andrei ***** nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (3) din Codul penal, întrucât nu sunt întrunite condițiile referitoare la latura obiectivă și latura subiectivă ale acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 384 Cod procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, *limitele judecării cauzei, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În aceeași ordine, instanța reiterează că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

La fel se reține că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță î-i revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de

către o instanță imparțială, care v-a hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Prevederile art. 6 alin. (3) lit. d) CEDO consacră în special principiul conform căruia, până la stabilirea vinovăției, toate probele acuzării trebuie să fie prezentate în principiu în fața acuzatului în ședință publică, în vederea unei dezbatere contradictorii. Acest principiu nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile în acuzare și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul audierii acestora sau ulterior (raționament expus în hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 2001 în cazul Luca împotriva Italiei, Solakov împotriva Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei); instanța subliniază că, în acest sens, legislația națională prevede, în lumina stipulărilor art. 6 CEDO, garanții la respectarea dreptului la apărare prin impunerea unor condiții cumulative de îndeplinit la emiterea unei hotărâri de condamnare bazate pe declarațiile martorilor, conform art. 389 alin. (3) Cod procedură penală.

Potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, art. 52 din Codul penal, se consideră componenta a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod, art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, Hotărârii nr. 9 din 29.04.2016; 26- 28, la analiza conținutului unei fapte penale trebuie avut în vedere: conținutul concret (de facto), care constituie săvârșirea faptei în realitatea obiectivă de către o persoană și care se înscrie în tiparul abstract al normei de incriminare, și conținutul legal (de jure), care cuprinde elementul obiectiv și subiectiv prin care o faptă devine infracțiune, prin urmare - componentă de infracțiune, descrisă în normele părții speciale a Codului penal. Persoana poate fi trasă la răspundere penală pentru o infracțiune dacă acțiunea/inacțiunea săvârșită de facto de către aceasta conține semnele unei componente de infracțiune de jure. Încadrarea juridică a faptei, fiind o operațiune complexă, îndreptată spre determinarea adevărului obiectiv, presupune potrivirea dintre semnele faptei săvârșite în realitatea obiectivă cu semnele componentei de infracțiune desprinse din norma de incriminare, competență atribuită organelor judiciare.

Ca urmare a aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată conchide că este necesar și oportun doar achitarea lui Pântea Andrei *****, deoarece în acțiunile acesteia lipsesc elementele infracțiunii incriminate

acesteia în temeiul art. 349 alin. (1) Cod penal, adică în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, fiind sesizate incertitudini și imprecizii esențiale la stabilirea elementelor infracțiunii și vinovăției în comiterea faptei imputate, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate doar în favoarea inculpatului Pântea Andrei *****.

În conformitate cu art. art. 157, 159 Cod procedură penală, mijloacele material de probă urmează de a fi păstrate pe toată durata păstrării cauzei.

Corpuri delictive nu au fost recunoscute.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Acțiunea civilă nu a fost înaintată.

Măsuri de ocrotire nu au fost aplicate.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată conducându-se de prevederile art. 303 alin. (3) Cod penal, art. 340, 384-385, 390, art. 392-394, 396 Cod procedură penală, instanța de judecată, -

H o t ă r ă ș t e :

Pântea Andrei *****, născut la data de *****, IDNP *****, se achită de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 303 alin. (3) Cod penal, pe motivul că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Sentința cu drept de apel, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Tudor Stambol